

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE
FAKULTA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ
KATEDRA APLIKOVANÉ GEOINFORMATIKY A
ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ



**Revitalizace historického objektu
bývalých vinných sklepů v Podhoří**

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Vedoucí práce: Ing. Lenka Růžičková, Ph.D.

Diplomant: Bc. Václav Jůzko, DiS.

2015

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Katedra aplikované geoinformatiky a územního plánování

Fakulta životního prostředí

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Bc. Václav Jůzko, DiS.

Regionální environmentální správa

Název práce

Revitalizace historického objektu bývalých vinných sklepů v Podhoří

Název anglicky

Revitalization of the historic building of the former wine cellars in Podhoří

Cíle práce

Cílem práce je zpracovat studii návrhu nového využití historického areálu bývalých vinných sklepů pro potřeby veřejnosti s ohledem na stavebně historické a stavebně technické možnosti objektu. Studie využití historické stavby včetně jejího zázemí bude zpracována na základě provedení komplexního stavebně historického a stavebně technického průzkumu, tak aby byla zachována původní kulturní hodnota stavby. Proces návrhu revitalizace se bude dále opírat o přístupy předprojektových příprav na úrovni studie a současně řešit technické i funkční vazby.

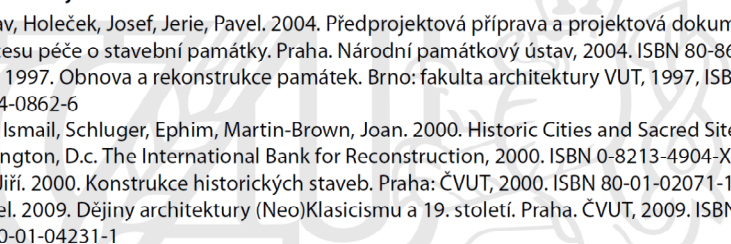
Metodika

Diplomová práce bude zpracována na základě poznatků extenzivní řešerše zabývající se principy předprojektových fází pro změnu využití staveb, stavebně historickým a stavebně technickým průzkumem. Vlastní studie návrhu využití historické stavby bude zpracována na základě analytických poznatků v širším kontextu. Grafické výstupy budou zpracovány digitálně s využitím dostupných grafických programů.

Doporučený rozsah práce

60 stran bez příloh.

Doporučené zdroje informací

- Girsa, Václav, Holeček, Josef, Jerie, Pavel. 2004. Předprojektová příprava a projektová dokumentace v procesu péče o stavební památky. Praha. Národní památkový ústav, 2004. ISBN 80-86234-36-3
- Kříž, Milan. 1997. Obnova a rekonstrukce památek. Brno: fakulta architektury VUT, 1997. ISBN 80-214-0862-6
- Serageldu, Ismail, Schluger, Ephim, Martin-Brown, Joan. 2000. Historic Cities and Sacred Sites. Washington, D.c. The International Bank for Reconstruction, 2000. ISBN 0-8213-4904-X
- Škabrada, Jiří. 2000. Konstrukce historických staveb. Praha: ČVUT, 2000. ISBN 80-01-02071-1
- Vlček, Pavel. 2009. Dějiny architektury (Neo)Klasicismu a 19. století. Praha. ČVUT, 2009. ISBN 978-80-01-04231-1
- 

Předběžný termín obhajoby

2015/06 (červen)

Vedoucí práce

Ing. Lenka Růžičková, Ph.D.

Elektronicky schváleno dne 8. 4. 2015

Ing. Petra Šímová, Ph.D.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 8. 4. 2015

prof. Ing. Petr Sklenička, CSc.

Děkan

V Praze dne 13. 04. 2015

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma "Revitalizace historického objektu bývalých vinných sklepů v Podhoří" vypracoval samostatně pod vedením vedoucí diplomové práce Ing. Lence Růžičkové, Ph.D, a že jsem uvedl všechny literární prameny a publikace, ze kterých jsem čerpal.

V Praze 19. 4. 2015

.....
Bc. Václav Jůzko, DiS.

Poděkování

Rád bych touto cestou poděkoval své vedoucí diplomové práce paní Ing. Lence Růžičkové, Ph.D za konzultace, cenné rady a úsilí, které vynaložila při vedení mé diplomové práce.

Dále bych chtěl poděkovat paní Mgr. Věře Bidlové, ředitelce Botanické zahrady hlavního města Prahy, za poskytnutí podkladů a odborných informací.

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá revitalizací historického objektu bývalých vinných sklepů v Praze Troja, v oblasti zvané Podhoří. Součástí revitalizace je i zhodnocení současných nevyužívaných pozemků. Rešeršní část nás provede problematikou spojenou s průzkumy a rozbory stavby, která jsou zapotřebí v předprojektové a projektové fázi. Na základě poznatků z rešeršní části je zhotoven komplexní rozbor objektu a širokého okolí. Analýza spočívá nejen ve vlastním šetření na místě a jeho nejbližšího okolí, ale i hledáním historických popisů o objektu a v literatuře. Na základě těchto analýz je proveden stavebně-historický a stavebně-technický průzkum objektu. Práce je zakončena návrhovou studií na nové využití areálu, který by měl sloužit pro širokou veřejnost.

Klíčová slova

Industrialní stavby, Stavebně – historický průzkum, Stavebně – technický průzkum, Studie využití

Abstract

This thesis deals with the revitalization of the historic building of the former wine cellars in Prague Troja, in an area called Podhoří. Part of the revitalization is the evaluation of the current unused land. The search part of us through the problems associated with building surveys and analyzes that are needed in the pre-project phase. Based on the findings of the exploratory part is made a comprehensive analysis of the object and the surrounding area. The analysis consists not only in its own on-site investigation and its immediate surroundings, but also finding historical accounts about the object and in the literature. On the basis of these analyzes the historical buildings and construction and construction-technical survey of the building. The work is finished design studies for the new use of the premises, which should serve the general public.

Key Words

Industrial buildings, Architectural and historical survey, Construction and technical survey, Study

Obsah

1	Úvod.....	9
2	Cíl práce	10
3	Metodika práce.....	11
4	Literární rešerše.....	12
4.1	Architektura v prostoru	12
4.1.1	Urbanismus	12
4.1.2	Industriální architektura	13
4.2	Průzkumy.....	17
4.2.1	Stavebně-historický průzkum	17
4.2.2	Stavebně-technický průzkum	22
4.2.3	Urbanistický průzkum.....	23
4.3	Technické stavby	23
5	Vlastní řešení.....	27
5.1	Analýza území	27
5.2	Stavebně – historický průzkum	40
5.3	Stavebně – technický průzkum.....	46
5.3.1	Stručný popis konstrukcí.....	46
5.3.2	Návrh sanačních opatření	50
5.4	Studie využití.....	53
5.4.1	Vlastní objekt	54
5.4.2	Komunikační plochy a drobná architektura	58
5.4.3	Vinice	68
5.4.4	Biokoridor	73
5.5	Výsledky práce	75
6	Diskuse.....	76
7	Závěr	77
8	Seznam literatury	79
9	Seznam internetových odkazů	83
10	Seznam obrázků a tabulek.....	86
11	Seznam příloh	88

Použité zkratky

CDM - Cihly děrované metrické

ČSN – Československá státní norma

PD – Projektová dokumentace

INIK – Výzkumný projekt Německo – Polského institutu pro novou industriální kulturu

NPÚ – Národní památkový ústav

SHP – Stavebně-historický průzkum

STP – Stavebně technický průzkum

SÚRPMO – Státní ústav pro rekonstrukci památkových měst a objektů

ÚP – Územní plán

ÚSES – Územní systém ekologické stability

1PP – První podzemní podlaží

1NP – První nadzemní podlaží

2NP – Druhé nadzemní podlaží

3NP – Třetí nadzemní podlaží

1 Úvod

Mnohdy opuštěné továrny a chátrající průmyslové areály jsou odkázány ke svému zániku. Avšak právě tyto stavby v sobě skrývají ukázky jedinečného stavitelství a estetické hodnoty. Historické stavby tohoto charakteru bývaly často svou architekturou koncipovány s návazností na okolní prostředí. Tvořily tak kulturní historický prvek v krajinném rázu. V současnosti jsou tyto stavby právě díky jejich technickému vzhledu neatraktivní a podléhají demolicím, na jejichž místě vznikají nové obchodní centra, bytové domy či objekty kanceláří, které svou koncepcí a vzhledem nezapadají do krajiny.

Tato práce se věnuje právě revitalizaci vybraného historického areálu s návrhem na sanační opatření a především studií pro nové využití, kterou by mělo vzniknout aktivní místo určené pro širokou veřejnost. Pro tuto práci jsem si vybral objekt bývalých vinných sklepů v Praze Podhoří, které patří Botanické zahradě hl.m. Prahy. Jedná se o industriální stavbu z přelomu 19-20. Století, která, svými proporcemi je dominantou oblasti. V současnosti objekt slouží především jako skladové prostory. Objekt je minimálně opravován a svou neaktivní stagnací chátrá a čeká na nové využití. Botanická zahrada hl.m. Prahy projevila zájem o spolupráci při zpracování této práce. V rámci spolupráce mi byl umožněn vstup do objektu a především mi byly poskytnuty dobové fotografie a historické dokumenty týkající se objektu. Bez těchto důležitých dat by nebylo možné tuto práci realizovat.

V teoretické části je popsán vlastní princip jednotlivých průzkumů, které jsou zapotřebí v předprojektové přípravě. Jedná se o běžné, standardizované postupy zhotovené dle metodických pokynů.

V praktické části se pak jedná o komplexní analýzu vybraného území v návaznosti na sběr historických dat a terénním průzkumu. Na základě této hloubkové analýzy je zpracován stavebně-historický a stavebně-technický průzkum řešící problematiku stavby. V závěrečné části se věnuji studií nového využití. Tou by měl vzniknout areál určený veřejnosti. Řešena je nejen dominantní stavba, ale i přilehlý nevyužívaný pozemek. Součástí je i řešení problémů spojenými se vznikem nové vinice a přeložením prvku ÚSES.

2 Cíl práce

Cílem diplomové práce je osvojení si znalostí ke specifickému přístupu k předprojektové a z části projektové přípravě obnovy stavby vykazující historické hodnoty. Na základě historických, technických a funkčních vazeb dojde k návrhu revitalizace objektu bývalých vinných sklepů v Podhoří, včetně zhodnocení stávajících nevyužívaných pozemků. Studií vznikne nové aktivní místo určené pro širokou veřejnost. Toto návrhové řešení bude plně respektovat kvalitu stavby včetně jejího okolního prostředí.

3 Metodika práce

Metodika práce vychází z poznatků zpracovaných v literární rešerši zabývající se celkově architekturou doby, ve které byl objekt postaven a dílčích průzkumů staveb (stavebně historický a stavebně technický). Získané poznatky následně aplikuji na objekt bývalých vinných sklepů v Praze Podhoří. Nejprve provedu komplexní analýzu řešeného území. To je řešeno jednak za použití všech dostupných zdrojů, tak i terénním průzkumem, ze kterého bude pořízena fotodokumentace zobrazující aktuální stav. Na základě terénního průzkumu jsou vypracovány textové a grafické výstupy, zhotovené dle metodických pokynů popsanych v literární rešerši. Práce je zakončena podrobnou studií řešící nové využití objektu a jeho okolí. Grafické výstupy jsou zpracovány v CAD a dalších grafických programech.

Konkrétní cíle, které nám práce přinese, jsou následující:

- komplexní průzkum širokého prostředí včetně objektu bývalých vinných sklepů
- vytvoření ze stávajícího objektu nové aktivní místo pro širokou veřejnost
- zhodnocení stávajících nevyužívaných pozemků
- obnovit kulturní hodnotu architektonické památky

Aplikační část jsem rozdělil do čtyř částí, a to:

- Analýza území
- Průzkum všech dostupných dokumentů pro zhotovení stavebně - historického průzkumu
- Metoda místního šetření, pro zhotovení stavebně - technického průzkumu
- Návrh nového využití, které řeší zhodnocení celého objektu včetně přilehlého okolí

Veškeré půdorysy a upravené dokumenty byly zhotoveny v grafických programech Autocad 2008 a GIMP pro Windows. Vizualizace jsou zpracované v programu Google SketchUp 2013 a následně rendrované v programu Artlantis Studio.

4 Literární rešerše

Tato část je zaměřena na vlastní princip průzkumů, které jsou zapotřebí při předprojektové fázi. Jedná se o běžné postupy, které jsou zhotovené dle metodických pokynů. Kromě jednotlivých průzkumů je zapotřebí v této části popsat i konkrétní architektonický styl, ve kterém zkoumaný objekt vznikl.

Historické stavby, výrobní areály či jednotlivé objekty jsou významnou součástí kulturního, sociálního a architektonického dědictví. V běžném životě vnímáme především jejich vzhled, proporce, urbanistické uspořádání či zasazení do krajiny. Tyto stavby významně ovlivňují kvalitu našeho okolí včetně životního prostředí (BLÁHA, et al., 2005).

Ochrana a především způsob jak pečovat o historické stavby je zakotveno v legislativě pod zákonem č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči ve znění pozdějších změn.

4.1 Architektura v prostoru

Abychom pochopili podstatu popisovaného objektu, je vhodné nejdříve popsat rozvoj území a architektonický sloh, ve kterém stavba vznikla. S historickým vývojem je pevně spjata především politické, sociální, i přírodní dění.

4.1.1 Urbanismus

Urbanizace je historický trend. Historické záznamy ukazují, že města existovala již před 8000 lety. Důležitá městská centra však začala vzkvétat na přelomu třináctého století. Byla to především města, která prosperovala díky obchodu (SERAGELDU, et al., 2000).

Během období 13. století až 17. století docházelo u měst k velkým změnám. Bylo to zapříčiněno především díky často probíhajícím válkám, požárům a nemocem.

Koncem 18. století, rychle pokračující industrializace přispěla k velkému rozvoji měst a především v 19. století, nárůst počtu obyvatel. S tím souvisí problém bydlení dopravy a hygieny. Současně s rozvojem technologií se usilovalo o návratu k přírodě. Dobrým příkladem urbanismu je město Paříž. V období Velké francouzské revoluce byly určeny památky, které byly následně znárodněny. Obytné čtvrtě byly

zbourány a místo nich byly systematicky vystavovány nové čtvrti na geometrických půdorysech, které byly propojeny ulicemi. Velké obytné a komerční bloky byly doplněny honosně vyhlížejícími městskými parky (VLČEK, 2009).

Během průmyslové revoluce v Anglii a později i ve Spojených státech zaznamenala všechna velká města exponenciální nárůst populace. Koncentrace velkého hmotného bohatství prostřednictvím hospodářského růstu vedly k rozvoji společnosti a s tím nezvyklé migrace lidí za prací do velkých měst (SERAGELDU, et al., 2000).

Tento termín můžeme nazvat procesem, ve kterém dochází k růstu měst. Podle Šilhánkové je „proces urbanizace historicky úzce spojen s procesy industrializace a demografické revoluce, s vědeckotechnickým rozvojem a ekonomickou úrovní státu či oblasti“. Můžeme tedy říct, že industrializace plnila funkci hnací síly rozšíření urbanizace (ŠILHÁNKOVÁ, 2007).

Proces urbanizace můžeme rozdělit na dvě fáze. První je příliv obyvatelstva do městských center a velkých městských aglomerací. Po nasycení nastává druhá fáze a tou je suburbanizace. Je to proces, kdy ubývá počet obyvatel v centech měst. Lidé se přemísťují a budují si nové domovy na okrajích měst či předměstích. Tato situace se v posledních letech dosti často objevuje v každém městě (ŠILHÁNKOVÁ, 2007).

4.1.2 Industriální architektura

Těž jí můžeme nazvat průmyslovou architekturou.

Průmyslová revoluce - industrializace

Na počátku 19. století převažovala v Evropě převážně zemědělská výroba. Mohutný rozmach vědy a techniky koncem 18. století způsobil to, že se lidstvo přeměnilo na industriální společnost. Mohutný rozmach vědy a techniky způsobil kromě jiného i velký vzestup strojové velkovýroby. To s sebou přineslo velké změny v hospodářském i sociálním životě celé společnosti (FRONK, 2010).

Definice industrializace podle knihy THE DICTIONARY OF Human Geography je proces, kterým se průmyslová činnost stala dominantním prvkem v ekonomice a především v rozvoji regionů či států (GREGORY, et al., 2009).

Jako kolébka vzniku průmyslové revoluce je považována Anglie. Odtud se tento směr postupně rozšířil po celém světě. Z počátku se jednalo především o expanzi textilního průmyslu. Později ho následoval potravinářský a v neposlední řadě kovovýroba, jež měla za důsledek velkou produkci oceli (JAKUBEC, et al., 2005).

Vznikem tohoto nového směru nastala potřeba vybudování nových provozoven, firem a především průmyslových areálů.

Mnoho inženýrů a architektů průmyslových staveb z období 19. - 20. století si zaslouží uznání za své výtvořky. Dokázali vhodně propojit estetickou stránku s funkčním uspořádáním. Architektura industriálních staveb byla dosti opomíjena a přehlížena. Významní architekti se chtěli podílet především na prestižních stavbách, plnících společenské potřeby a aktivity (BRADLEY, 1999).

Otázka stylu často zbytečně zasahovala do úvah o vytvoření nových směrů zaměřujících se jen na průmyslovou architekturu. Na industriální stavby se mnohdy používaly prvky, které byly aplikovány na jiných funkčních objektech. V této době nebyl přímý architektonický styl, který by dominoval těmto stavbám. Místo toho inženýrské vnímání vyvolalo dynamický přístup k návrhu, který by disponoval novými materiály, popřípadě konstrukcemi a formy, které by mohly plnit funkční požadavky továrních budov. To vše bylo plně spjato s estetikou období, ve kterém byly stavby vystaveny (BRADLEY, 1999).

Zatímco architekti té doby preferují důraz na výzdobu, inženýři se snaží vyhnout se použití ozdobných architektonických prvků v průmyslové architektuře. Funkce spojené s architektonickými styly byly začleněny do industriálních staveb, avšak neplní svou estetickou část. Jednalo se především o nové konstrukční prvky, dispoziční řešení, atp. (BRADLEY, 1999).

Základem amerického průmyslového designu bylo myšlení, že stavba musí splňovat především užitkovou funkci. Nejednalo se o ideál krásy, šlo především o splnění funkční hodnoty, která se mnohdy vyvarovala použití bohaté dekorace (BRADLEY, 1999).

Architektura na přelomu 19. a 20. století.

Architektura 19. století je chápána jako tzv. dlouhé století. Jejíž směr sahá od roku 1790-1914. Jedná se o období proměn a vzniku nových podstylů, které vyústily v dnešní moderní společnost. Je známo, že architektura je obrazem své doby, v případě architektury 19. století, jež byla dosti stylově a slohově rozmanitá nelze s přesností definovat přesné období výstavby, to je známo až při širším pohledu pátrání (BIEGEL, 2012).

Architekturu 19. století můžeme časově rozdělit do více stylů a to:

- 1780-1800 – období doznívání baroka a vzniku státního Josefínského klasicismu
- 1800-1840 - doba státního klasicismu, palladiánského novoklasicismu a počátků romantického historismu
- 1840-1860 - období romantického historismu
- 1860-1890 – období přísného historismu
- 1890-1914 – doznívání historismu, nástup moderny a dalších nových směrů

(BIEGEL, 2012)

Období doznívání Historismu a nástup Moderny

Historismus se stal univerzálním slohem, velice často používaným na dominantní stavby sloužící pro obchod (banky, hotely), kulturu (divadla), společnost (radnice) ale i jako továrny. Historizující styl v sobě skrývá prvky z historických slohů, lze je tedy chápat jako úmyslné zdůraznění předešlé doby (VLČEK, 2009).

Je to období, kde vznikala jakási slohová volnost. Přesto i v této době přetrvával u architektů názor o vhodnosti použití slohu na určitý druh staveb. U sakrálních staveb převažoval směr obsahující prvky novogotiky naproti tomu kulturní stavby jako divadla či muzea měly v sobě zakomponované prvky novorenesance (VLČEK, 2009).

Koncem 19. stol. se Historismus začal ukazovat jako neúnosný a již vysloužilý architektonický styl. Snahy o novou formu vedly v polovině 90. let 19. století ke vzniku Moderny. Projevovalo se to současně na několika místech v předních evropských městech, jako byl např. Brusel, Vídeň, Paříž. Secese chápe sloh příliš

jako otázku formy a nahrazuje historické slohy formami měkkého charakteru. Hlavním motivem tohoto stylu bylo usilování o sjednocení architektonického díla se životním stylem. Zaměřovala se nejen na povrch staveb, ale i na interiéry či vybavení. Secese popírá historických forem a v důsledku toho usiluje o vznik nových forem (DRÁPAL, 2001).

Jedná se o dobu, kde se mění smýšlení lidí. Doba, jež plně rozvíjí monopol a velkou koncentraci kapitálu. Koncem 19. století nastává zrození nového směru, jímž je moderna. Do podvědomí se tento styl začíná dostávat v roce 1900. Smyslem architektury a umění té doby bylo nalézt novou formu, svým uměleckým ztvárněním a významem odpovídající předchozím slohům. Zásadním odmítnutím historizujících slohů minulého století, se v Evropě zrodily téměř současně různé umělecké proudy. Jímž byla např. Secese (SYROVÝ, 1977).

Použité stavební technologie z přelomu 19. a 20. století

Vlivem průmyslového a stavebního rozvoje dochází k omezení výstavby za pomoci tradičních stavebních materiálů. S počátkem vícepodlažní výstavby jsou objevovány a používány nové technologie a procesy, jež projektují výhradně školení odborníci. S touto dobou nastává i nový trend, a to povinnost archivovat projekty (ŠKADRABA, 2000).

Zdivo: Jedná se o období, kde se masivně začalo využívat cihelného zdiva. U průmyslových objektů jsou tyto prvky záměrně nechány viditelné, jedná se o tzv. režné zdivo. V souvislosti s historizující architekturou se mnohdy u vstupních průčelí používá opracovávaného lomového kamene. Jako novinka u průmyslových staveb je použití konstrukcí ze železobetonu a rozvoj železných konstrukcí (ŠKADRABA, 2000).

Klenby: Díky historizujícímu stylu jsou používány všechny druhy kleneb, převážně se jednalo o klenby segmentové případně neckové a valené. V závěru století jsou nově používány klenby tzv. stájové. Jednalo se o válcované ocelové profily s cihelným zaklenutím (ŠKADRABA, 2000).

Stropy: Nové technologie za pomoci ocelových válcovaných profilů v kombinaci s kolmo vkládanými trámky (ŠKADRABA, 2000).

Krovy: Jednalo se především o vaznicové typy s použitím tradičního prvku a tím bylo dřevo. U výrobních průmyslových hal se nově začala používat ocelová konstrukce (ŠKADRABA, 2000).

Povrchy: Vzhledem k historizujícímu charakteru architektury jsou masivní obklady nahrazované tenkostěnnými, kamennými obklady. Vnitřní povrchy jsou především štukové s vápennou výmalbou (ŠKADRABA, 2000).

Otvory: Výhradně používané špaletové okna s dělením typu „T“ mnohdy se zaklenutým rámováním (ŠKADRABA, 2000).

4.2 Průzkumy

Před samotnou rekonstrukcí či novou výstavbou jsou ve fázi předprojektové přípravy zhotovovány průzkumy staveb či souborů budov. Tyto průzkumy jsou nezbytným podkladem pro budoucí koncepci. Určí nám nejen aktuální stav objektu, ale i jeho historické hodnoty. Vše je důkladně sjednoceno v návaznosti na okolní výstavbu. Mezi nejdůležitější průzkumy řadíme: Stavebně-historický průzkum, Stavebně-technický průzkum a v neposlední řadě i Urbanistický průzkum. Samostatně jsou jednotlivé průzkumy vyznačeny takto:

4.2.1 Stavebně-historický průzkum

Než se začneme zabývat tímto průzkumem, je třeba nejprve pochopit pojem historie.

Historie je věda zabývající se událostmi, které vznikly lidskou činností. Jedná se především o vývoj civilizace od prvopočátku až po současnost. Tato věda znovuobjevuje zapomenutá fakta (COLLINS, 1979).

Je to historie nejen života, ale i životního prostředí, použitých materiálů a řemesel. To vše má důležitou roli při vývoji civilizace. Všechny tyto prvky se střetávají v jednom oboru a tím je architektura. První stavby se začaly stavět z tradičních přírodních materiálů, jakými jsou kámen, dřevo a hlína. V průběhu mnoha staletí se tyto materiály vyvíjely a vytvářely tak osobitý styl architektury oné doby (BONAPACE, et al., 2003).

Problém snahy o zachování historické architektury a revitalizaci historických měst se řeší po celém světě. Ochrana nemovitého dědictví je proces, který zasahuje do více oblastí. Tyto oblasti jsou navzájem propojené. Jedná se o politický, historický a kulturní proces. Kultura a ekonomika jsou vzájemně propojeny (SERAGELDU, et al., 2000).

Tento proces můžeme vyzorovat v každém městě. Ať se jedná o veřejný sektor, ale i soukromý. V praxi to znamená, že významné architektonické stavby jsou rekonstruovány a obnovovány. Objekty následně přitahují zájem veřejnosti. Zpřístupněním těchto staveb se rozšiřuje cestovní ruch v dané oblasti.

Podle Jandáčka, autora odborných článků je „Zachování stavebních a kulturních památek je ve většině civilizovaných zemí pokládáno za přednost a jakousi povinnost všech, kteří se pokládají za příslušníky vzdělaného národa“ (JANDÁČEK, 2014).

Pod pojmem stavebně-historický průzkum, zkráceně SHP si můžeme představit mnohé. Nejlépe tento pojem vystihuje autor knihy Petr Macek „SHP je specializovaná odborná činnost, jejímž základním úkolem je zjištění, shromáždění, utřídění a zpracování informací o konkrétní stavební památce“ (MACEK, 1997).

Historická hodnota spočívá v tom, že nám reprezentuje jeden zcela určitý stupeň vývoje nějaké tvůrčí oblasti lidstva (RIEGL, 2003).

Hlavním důvodem pro zpracování tohoto průzkumu je nalezení vzácných architektonických prvků, které byly při výstavbě použity. Postupem času a následných rekonstrukcí se tyto prvky zakryly, nebo byly dokonce nenávratně zničeny.

Stavebně-historický průzkum nám udává přesnou informaci o tom, jak stavba vznikala a poukazuje na to, jak se v průběhu času vyvíjela (HOLEČEK, et al., 2008).

Tato odborná činnost se nezabývá pouze samotnou stavbou, ale i výtvarnými a sochařskými artefakty v kontextu s širším územním celkem (KAŠIČKA, 2002).

Smyslem tohoto průzkumu je poznání historie objektu a následné zařazení do vývoje architektury. Průzkum by měl odhalit cenné prvky stavby, ať už známé, viditelné nebo skryté různými přestavbami (VLČEK, et al., 2001).

První zmínky o snaze odborného popisu měst a konkrétních staveb můžeme nalézt v dříve psaných městských kronikách. Památková péče je relativně mladý vědní obor. Do 19. století se o památky moc nepečovalo. Nejvýznamnější rolí bylo založení v roce 1954 speciální organizace pod názvem státní ústav pro rekonstrukci památkových měst a objektů též zvaný SÚRPMO. Tato organizace vytvořila metodika, popisující obnovu stavebních památek. Koncem 90. let 20. století došlo k rozpadu této společnosti. Po vzniku samostatné České republiky se touto problematikou začal zabývat Národní památkový ústav. Vytvořila se nová metodika, podle kterých dnes při rekonstrukcích postupují architekti a projektanti (KAŠIČKA, 2002).

Při provádění stavebně-historického průzkumu je důležité zaměřit se na tyto body:

- hlubší poznání vývoje stavby
- zjištění stáří použitých konstrukcí
- určení postupu rekonstrukcí a zásahů v čase

(VLČEK, et al., 2001)

Metodika NPÚ jasně popisují postup zpracování elaborátů. V podstatě se jedná o základní členění elaborátu. Jednotlivé části v něm se musí skládat z textové, grafické a obrazové části (KAŠIČKA, 2002).

K poznání vývoje stavby se používá především nedestruktivní průzkum. Je to z důvodu zachování a nenarušení zkoumaného objektu (GIRSA, et al., 2004).

Nedestruktivní průzkum nikterak nezasahuje do stavby. Nedochází tak k narušení stability popřípadě funkčnosti stavby. Zkoumají se především povrchy, nosné konstrukce a vnitřní dispozice (KAŠIČKA, 2002).

Struktura metodik pro zpracování elaborátů je takováto:

Textová část

1) Dějiny objektu

V této části jsou shrnuty údaje od počátku osídlení prostředí, v němž se zkoumaný objekt nachází. Zpracovatel elaborátu bádá ve starých kronikách a knihách, kde jsou zmínky o výstavbě konkrétních měst a přilehlého okolí. Při bádání je důležité se

zaměřit i na tragické minulosti jakým byly požáry, povodně a války. Tyto katastrofy měly za důsledek rekonstrukcí, předělávek a oprav měst a především konkrétních objektů (KAŠIČKA, 2002).

2) Prameny, ikonografie, mapy a plány, edice pramenů a literatura

Jedná se o soupis všech dochovaných bibliografií o zkoumaném objektu (MACEK, 1997).

3) Architektonický rozbor a popis objektu

V tomto bodě se popisuje základní urbanistický vztah stavby, popis konstrukcí včetně použitých materiálů. Je zde detailně popsáno půdorysné uspořádání stavby a hlavní průčelí. V popisech zachycujeme architektonické detaily (GIRSA, et al., 2004).

4) Stavební historie

Tento bod spočívá v propojení vizuálního průzkumu v terénu a rozbořem v dostupných literaturách. Je zde popsána přesná výstavba objektu. Tento bod se zároveň prolíná s grafickou částí. Na půdorysném zobrazení jsou barevně znázorněny jednotlivé konstrukce vystavěné v různých obdobích (KAŠIČKA, 2002).

5) Architektonicko-památkové hodnocení

V tomto bodě by se měla určit památková hodnota popisovaného objektu. Jednak z urbanistického hlediska, tak i architektonického. V poslední řadě by se mělo odrazit v tomto bodu důvod, proč je objekt brán jako památka, popřípadě důvody proč by tato stavba měla být zapsána mezi památky (MACEK, 1997).

6) Seznam hodnotných architektonických detailů a prvků

Jsou zde detailně popsány konkrétní zajímavé a cenné prvky, včetně lokalizace ve stavbě (GIRSA, et al., 2004).

7) Přehled hlavních architektonických a památkových závad

Zde jsou zachyceny vady a poruchy, které působí negativně na architektonický vzhled. Zde můžou být zachyceny novodobé a nevhodné rekonstrukce a přístavby. Spadají sem i poruchy, které mají destruktivní následky (KAŠIČKA, 2002).

8) Doporučení k budoucí úpravě a k funkčnímu uplatnění objektu

V tomto bodě stručně charakterizujeme návrhy na odstranění závad. Jedná se o doporučující způsob pro budoucí rekonstrukce (MACEK, 1997).

Grafická část

1) Dokumentace historického vývoje objektu

Nezbytným dokumentem pro zhotovení jsou historicky dochované stavební plány a zároveň dokumentace skutečného provedení stavby. Zpravidla se tato forma zakresluje v menších měřítkách jako např. 1:200. Jednotlivé historické slohy, změny, rekonstrukce a přístavby jsou na půdorysech graficky znázorněny. Jak je patrné na obrázku č. 1., každé slohové období má jasně stanovenou barvu či šrafu, kterou se ve výkresové části prezentuje (MACEK, 1997).

PŮVOD ZDIVA	BAREVNÉ DZNAČENÍ	GRAFICKÉ DZNAČENÍ
ROMÁNSKÉ ZDIVO		
GOTICKÉ ZDIVO		
RENEŠANČNÍ ZDIVO		
BAROKNÍ ZDIVO		
KLASICISTNÍ ZDIVO		
NOVODOBÉ ZDIVO		

Obrázek č. 1: Grafické odlišení jednotlivých architektonických slohů doby výstavby
Zdroj: (VLČEK, et al., 2001) graficky upraveno v programu AUTOCAD

2) Hlavní průčelí objektu

Jedná se především o pohledové výkresy zkoumaného objektu. U starších objektů bývá bráno jako hlavní průčelí to vstupní. Je třeba se zaměřit na barevnost, členitost a fasády (KAŠIČKA, 2002).

3) Vzácné prvky a detaily

V tomto bodě se zaměřujeme na zakreslení důležitých detailů, které tvoří hodnotné spektrum objektu. Může se jednat i zdánlivé maličkosti jakými mohou být kliky, mříže, sloupy sgrafity atp. (KAŠIČKA, 2002).

4.2.2 Stavebně-technický průzkum

Stavebně-technický průzkum je široký pojem, který v sobě zahrnuje více dílčích průzkumů. Jedná se především o tyto:

Konstrukční a statický průzkum; vlhkostní průzkum; průzkum biokoroze objektu;

Hlavním účelem tohoto průzkumu je obsáhlý a souhrnný elaborát o aktuálním stavu posuzované stavby. Tento stav je důležitý nejen pro majitele objektu, ale i pro projektanty či architekty. Průzkum vzniká na základě konkrétního záměru a to především z důvodu závažných vad, rekonstrukce, přístavba atd. (VLČEK, et al., 2001).

Tento průzkum je zaměřen už na konkrétní části či prvky v objektu. Je to specifická analýza, která nás detailně provede zkoumanou částí. Jedná se především o stav nosných konstrukcí, založení zdiva, vlhkostní poměry uvnitř objektu, ale i ve vnějším prostředí, průzkum dřevěných konstrukcí (HOLEČEK, et al., 2008).

Před samotným zahájením projekčních prací je nezbytné provést tyto průzkumné práce na zkoumaném objektu, či souboru. Cílem je získání komplexních podkladů pro projektování (VLČEK, et al., 2001).

K dispozici máme dvě možnosti průzkumu a to, nedestruktivní a destruktivní metodu. Jak je patrné z názvu, obě řešení jsou rozdílné.

Nedestruktivní průzkum

Nedestruktivní průzkum nikterak nezasahuje do stavby. Nepochází tak k narušení stability popřípadě funkčnosti stavby. Zkoumají se především povrchy, nosné konstrukce a vnitřní dispozice. Jedná se o subjektivní názor zpracovatele. Tento názor není nikterak graficky či početně podložen (KAŠIČKA, 2002).

Destruktivní průzkum

Destruktivním způsobem se provádí jednotlivé sondy. Tyto sondy musí obsahovat neporušené vzorky pro další zkoumání. To je prováděno ve specializovaných zkušebnách popřípadě laboratořích (VLČEK, et al., 2001).

4.2.3 Urbanistický průzkum

Tento průzkum musí časově probíhat před zahájením projekčních prací. Jedná se o náročný, širokouhlý průzkum, který nám získává informace o prostoru, v jímž se objekt nalézá. Výsledkem bývá posouzení a návrh modernizačních zásahů. Mezi nejdůležitější analýzy patří tzv. architektonicko-urbanistická. Tato forma zkoumá demografii oblasti. Znamená to průzkum obyvatelstva a jeho pohyb za prací, bydlení a zájmové a kulturní činnosti. Další analýzou je infrastruktura území, jež posuzuje širší vazby města na současné a budoucí připojování (VLČEK, et al., 2001).

4.3 Technické stavby

Jsou to stavby pro řemeslnou a průmyslovou výrobu, jakožto i komunikační a vodohospodářské stavby. Zpracování SHP u těchto staveb se provádělo převážně u objektů, které vznikly mezi 18- 19. stol. Patřily mezi ně především kovárny, mlýny, pivovary, mosty atp. V současnosti se pozornost zaměřuje i na mladší objekty, které tvoří významné urbanistické celky, či solitérní komponenty. Průzkumy těchto staveb jsou bezesporu zapotřebí. Je to především z důvodu zachování významných dokladů rozvoje techniky a řemesel ve společnosti (KAŠIČKA, 2002).

Problematikou zachování průmyslových staveb se nezabývají jen odborníci v České republice. Je to celosvětový fenomén. Příkladem můžou být zkušenosti z Německa.

Koncem 60. let 20. stol. vznikl nový zájem o zachování průmyslu budoucím generacím. Byl vydán zákon o zachování důležitých areálů průmyslového dědictví, jako významnou součást své kultury. Zásadní otázkou je zachování autentičnosti nebo nové využití? Průmyslové stavby vyžadují nepřetržitou a průběžnou péči. Jedná se o stavby, které jsou tvořeny především ocelovými, betonovými a zděnými konstrukcemi. Při opravách je vhodné opravovat poškozená místa autentickými materiály. Důsledkem úsilí je zachování vzhledu i funkčnosti objektu, které v budoucnu poslouží jako doklad minulosti (FÖHL, 2008).

Otázkou zůstává, co se stane s opuštěnými průmyslovými areály, továrnami a obytnými budovami? Mnohdy právě tyto stavby podléhají destrukci vlivem strukturální transformace, která též souvisí s migrací a demografickými a

ekonomickými změnami. V poslední době začíná být velkým hitem šetrná rekonstrukce těchto historických průmyslových staveb s vnitřní změnou užívání. Právě tímto fenoménem se začal zabývat výzkumný projekt Německo – Polského institutu pro novou industriální kulturu též zvanou INIK. Tento institut v roce 2007 zhotovil příručku. Cílem je nabídnout počáteční pomoc a inspiraci, poskytnout odpovědi na otázky týkající historie, jejich dokumentace, možnost financování a peněžní toky, atd. Přístup INIK spočívá v aktivním účastnění na projektu v širším spektru využití v návaznosti na regionální plánování. Hlavním úsilím je nalezení nových řešení využívání a financování. Cílem projektu INIK je pokus o spojení dvou konkurenčních zájmových oblastí, jimiž jsou stavebnictví a památková ochrana (SCHARNOLZ, 2008).

Vlivem civilizace a rozrůstáním měst se bývalé průmyslové oblasti mění na nové privilegované prostory s vysokou ekonomickou hodnotou. Původní výrobní objekty jsou transformovány na prospektivní prostory pro obchod. Ze staveb se tak vytratil odkaz průmyslového dědictví (MERITXELL, 2008).

Z uhelných dolů, koksoven, cihelen, skláren atd. došlo k asanaci vnitřních částí a vytvořené prostory se začaly využívat jako muzea, umělecká a kulturní centra, kancelářské objekty atd. Většina takovýchto provozoven v sobě však obsahuje spoustu skrytých nebezpečných materiálů. Ve fázi plánování na opětovné využití těchto staveb máme často jen nejasnou představu o dané stavbě a možných nebezpečných látkách, které jsou nedílnou součástí její průmyslové minulosti. Právě odstranění těchto látek je z hlediska rekonstrukcí dosti finančně náročné. Před takovouto rekonstrukcí potřebujeme pro svůj záměr nejprve získat podporu ze stran široké veřejnosti. Ty bude zajímat především budoucí využití. Na základě studií je pak možné na rekonstrukci dostat finanční granty či dotace z operačních programů. Skryté nebezpečné látky mohou být různorodé, a však charakteristické podle toho jaký měla stavba účel. Jejich původ lze zjistit od odborníků, pamětníků popřípadě dochované literatury, zabývající se výrobními postupy v daném provozu (TEMPEL, 2008).

Nyní bych rád rozlišil dva důležité termíny, které mnohdy lidi spojují v jeden. Jsou to pojmy rekonstrukce a konverze.

Rekonstrukce znamená doplnění nebo úpravu podstatné části objektu. Současně s tímto se svým výtvarným a technickým řešením přibližuje původnímu vzhledu na základě dokumentace stávajícího stavu a na provedených průzkumech (KŘÍŽ, 1997).

Konverze znamená zhodnocení určité původní formy novým činem. Jedná se o adaptaci určitého objektu či souboru budov, který již funkčně nespĺňuje nárokům majitelů. Na základě tohoto myšlení dochází k rekonstrukci objektu se zachováním zásadních původních prvků (KŘÍŽ, 1997).

V posledních letech je tento pojem velice známý. Původní historicky ceněné objekty, které chátrají, jsou rekonstruovány do moderní podoby s prostory určenými pro širší spektrum využití. Zejména pak pro účely obchodu, kultury, zaměstnání atd. Dochází tak k prolínání historické a moderní architektury.

Dobrym příkladem může být Společenské a obchodní centrum BREDA & WEINSTEIN v centru Opavy, který je vidět na obrázku č. 2. Obchodní centrum bylo vystaveno v prostorách bývalého pivovaru. Jednotlivé stávající stavby byly vzájemně propojeny moderními prvky. Konverzí došlo k zachování historického rázu venkovních fasád, částí interiérů a pivovarského komínu. Při rekonstrukci původních staveb byla snaha o jejich konverzi na prostory odpovídající moderním standardům a současně o zachování maximálního původního vzhledu (VOLNÝ, 2013).



Obrázek č. 2: Příklad prolínání historické a moderní architektury

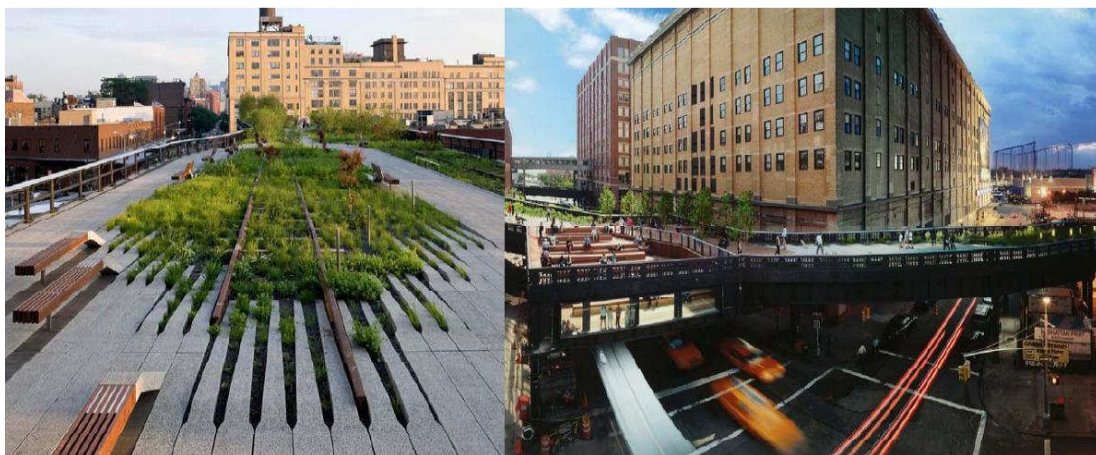
Zdroj: (ASB-PORTAL, 2013) graficky upraveno autorem v programu GIMP

Tento fenomén není jen u nás, ale je viditelný v každé zemi. Přestavují se původní výrobní areály a továrny na obytná centra, office parky, atd. Tyto přeměny však

nemusí být určené pro obchod, podnikání či bydlení. Mohou být, ale i ve formě veřejného prostranství či volnočasových zahrad.

Příkladem může být projekt High Line v New Yorku. Snahou projektantů ve spolupráci s širokou veřejností došlo k přeměně původní nadzemní železniční dráhy na veřejný park. Takto dokonale využití prostranství je zachyceno na obrázku č. 3.

Železnice zde byla zřízena v 30. letech 20. století. Útlumem průmyslové výroby však ztratila význam a byla dlouho zanedbána. Stejně jako u mnoha technických památek, se i u této uvažovalo o demolici. Na základě protestů byly provedeny studie na nové využití této památky. Finální studie je příkladem aplikace principů přírodní zahrady v urbánním prostoru (GEORGOULIAS, 2009). Vznikla tak ojedinělá koncepce, která má funkci nejen estetickou a odpočinkovou, ale tvoří i nedílnou společenskou a kulturní doménu v této části města (HAMMOND, et al., 2012).



Obrázek č. 3: Přeměna staré nadzemní dráhy na veřejný park

Zdroj: (HAMMOND et al., 2012) graficky upraveno autorem v programu GIMP

5 Vlastní řešení

Práce je tematicky rozdělena do čtyř samostatných částí, které nám přinesou ucelený pohled na historizující stavbu bývalých vinných sklepů v Podhoří, včetně přilehlého okolí. Abychom pochopili samotnou podstatu stavby, musíme v první řadě analyzovat území, ve kterém se nachází. Jedná se o komplexní rozbor řešeného území v návaznosti na přírodní bohatství, současnou infrastrukturu až po urbanistický vývoj. Druhá část je zaměřena na stavebně – historický průzkum objektu. Tento průzkum je zpracován podle metodických postupů národního památkového ústavu. Třetí část je zaměřena na stavebně – technický průzkum. Zde jsou popsány jednotlivé stavební konstrukce použité v objektu včetně návrhových sanačních opatření. V poslední části se jedná o studii, návrh nového využití objektu a přilehlých pozemků.

5.1 Analýza území

Vymezení řešeného území

Předmětný objekt s přilehlým územím se nachází v katastru správního obvodu Praha 7, v katastrálním území Troja. Oblast je též známa jako Podhoří. Objekt s pozemky se nacházejí v severní části města Prahy, na pravém břehu řeky Vltavy. Přístup k objektu je z páteční ulice této oblasti nazvané „V Podhoří“. Podhoří se nachází v ochranném pásmu Pražské památkové rezervace a Přírodním parku Drahaň – Troja.

V katastrálním území Troja [730190], má objekt bývalých vinných sklepů číslo popisné 280. Kromě samotné stavby, patří k areálu dále pozemky, jejichž výměry včetně druhu pozemku jsou zaznamenány v tabulce č. 1.

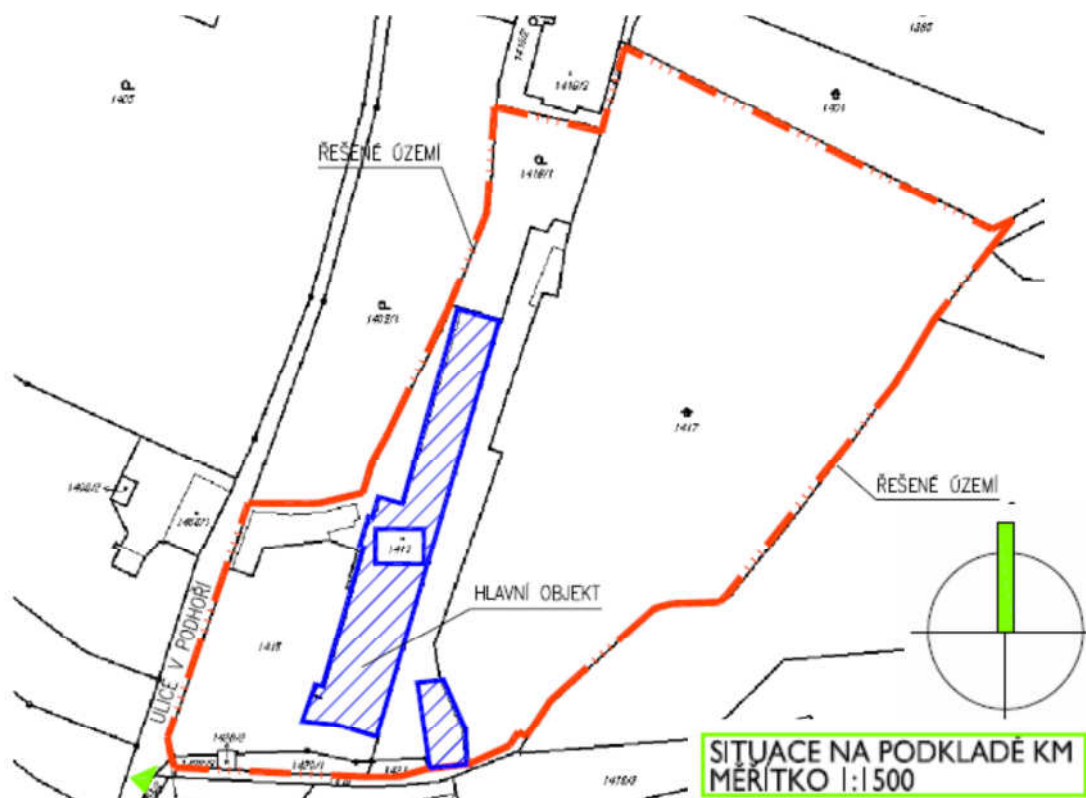
Objekt je ve vlastnictví hlavního města Prahy, Mariánské náměstí 2/2, Staré Město, 11000 Praha 1. Tuto stavbu však má ve správě podle aktuální zřizovací listiny Botanická zahrada hlavního města Prahy, se sídlem Trojská 800/196, 171 00 Praha 7 – Troja.

Parcelní číslo	Druh pozemku dle KN	Způsob využití	Výměra m ²
1413	Zastavěná plocha a nádvoří	Objekt	2810
1415	Zastavěná plocha a nádvoří	Společný dvůr	1400
1416/1	Zahrada		723
1417	Ostatní plocha	Nepločná půda	9352
1420/1	Zastavěná plocha a nádvoří	Společný dvůr	120
1420/2	Zastavěná plocha a nádvoří	Stavba technického vybavení	16
1420/3	Zastavěná plocha a nádvoří	Společný dvůr	25
1421	Zastavěná plocha a nádvoří	Společný dvůr	42

Tabulka č. 1: Výpis řešených parcel z katastru nemovitostí

Zdroj: (ČÚZK, 2015) graficky upraveno autorem

Jednotlivé rozmístění pozemků včetně vymezení řešeného areálu ve zkoumané oblasti jsou znázorněny na obrázku. č. 4. Situace je zakreslena na podkladě katastrální mapy v měřítku 1:1500. Detailnější situace je součástí samostatné přílohy č.1: Situace na podkladě KM.



Obrázek č. 4: Situační zakres řešeného areálu

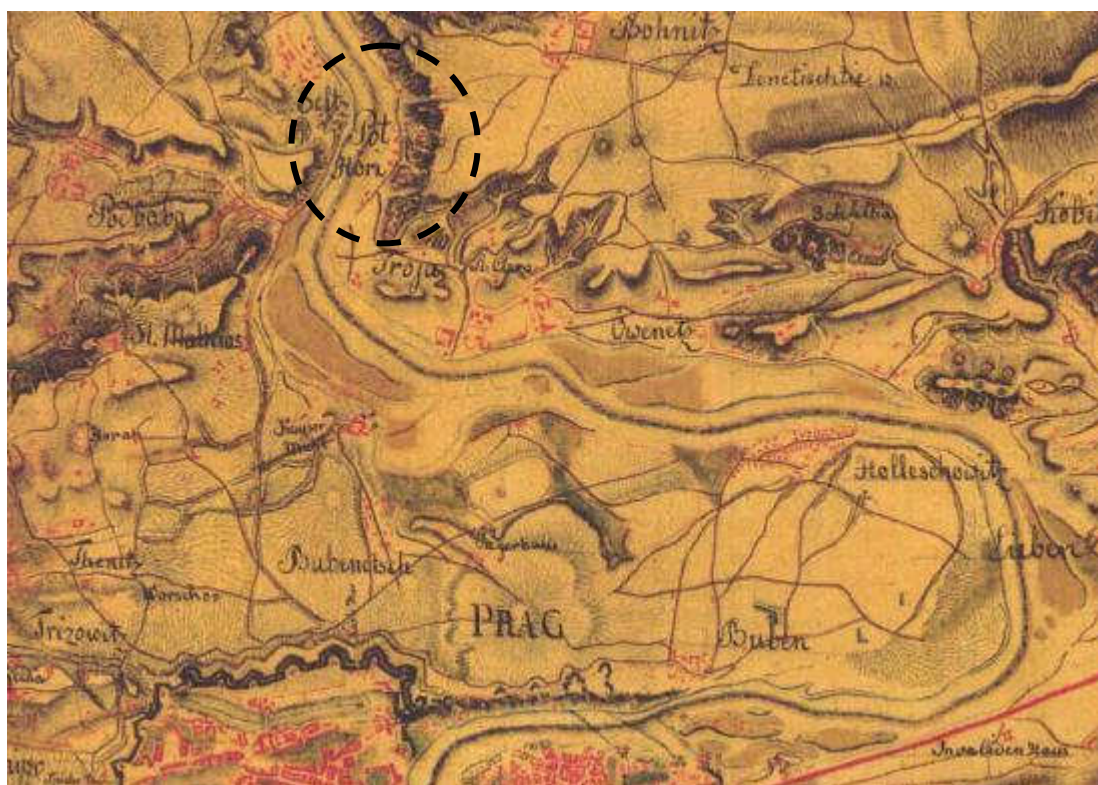
Zdroj: (ČÚZK, 2015) graficky upraveno autorem v programu AUTOCAD



Obrázek č. 6: Mapa Prahy z roku 1757 od George Matthaeuse Seuttera

Zdroj: (SEUTTER, 1757) graficky upraveno autorem v programu GIMP

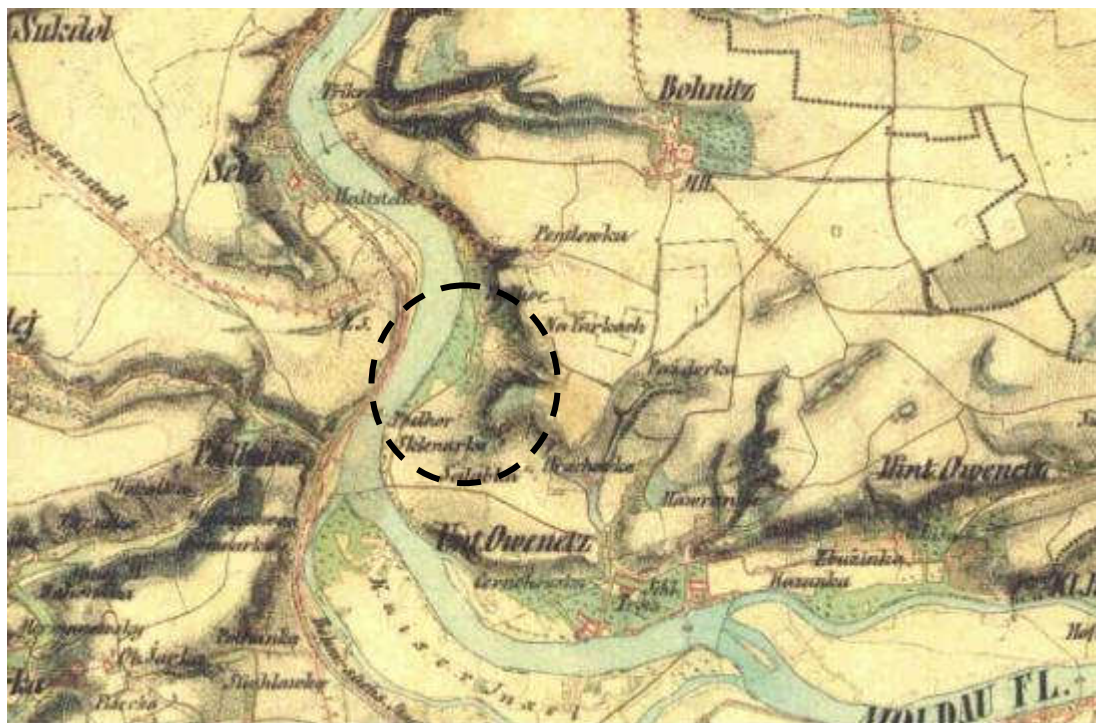
Urbanistickou změnu začínáme pozorovat v I vojenském mapování z let 1764-1768 a 1780-1783. Mapa byla vytvořena v měřítku 1: 28 800. Červeně jsou v ní zakresleny rozrůstající se obydlí a osady podél řeky a důležitých komunikačních cest a křižovatek. Z této mapy lze vyčíst, že zhruba v tomto období začala výstavba v oblasti Podhoří. Výsek této mapy s vyznačeným řešeným územím je vidět na obrázku č. 7.



Obrázek č. 7: I vojenské mapování z let 1764-1768 a 1780-1783

Zdroj: (OLDMAPS, 2001-2014b) graficky upraveno autorem v programu GIMP

Mapa II vojenského mapování z let 1836-1852 byla zpracována v měřítku 1: 28 800. Oproti I vojenskému mapování se tato mapa příliš nezměnila. Výsek této mapy s vyznačeným řešeným územím je vidět na obrázku č. 8.



Obrázek č. 8: II vojenské mapování z let 1836-1852

Zdroj: (OLDMAPS, 2001-2014c) graficky upraveno autorem v programu GIMP

Zásadní rozvoj území probíhal v období průmyslové revoluce. Rozvoj je patrný z dochovaných map stabilního katastru z roku 1842 a III vojenského mapování Františsko-josefínské z let 1877-1880. Na mapě stabilního katastru, která je zpracována v měřítku 1:2880, je už znázorněno jednotlivé parcelování pozemků. Na každé parcele je graficky naznačen druh či způsob využití pozemků. V řešené oblasti tak můžeme najít stále pozemky, které plnili funkce vinic. Výsek této mapy s vyznačeným řešeným územím je vidět na obrázku č. 9. Mapa III vojenského mapování je zhotovena v měřítku 1: 75 000. Jedná se o nový způsob mapování. Je v nich zaneseno přesné a podrobné zachycení terénu pomocí kót, vrstevnic a šrafů. Na těchto mapách jsou detailně vyobrazeny rozrůstající se městské části a především infrastruktura. Výsek této mapy s vyznačeným řešeným územím je vidět na obrázku č. 10.



Obrázek č. 9: Mapa stabilního katastru z roku 1842

Zdroj: (STABILNÍ_KATASTR, 1842) graficky upraveno autorem v programu GIMP



Obrázek č. 10: III vojenské mapování Františsko-josefínské z let 1877-1880

Zdroj: (OLDMAPS, 2001-2014d) graficky upraveno autorem v programu GIMP

Změny urbanistického rozvoje jsou patrné i z fotek leteckého snímkování. Na dochovaných snímcích z let 1938 a 1953 můžeme porovnat se současnou ortofoto mapou rozvoj území. Za povšimnutí stojí urbanistický rozvoj Bohnic. Vývoj mapování je zobrazen na obrázcích č. 11, 12 a 13.



Obrázek č. 11: Letecké snímkování z roku 1938

Zdroj: (MHMP, 2015) graficky upraveno autorem v programu GIMP



Obrázek č. 12: Letecké snímkování z roku 1953

Zdroj: (KONTAMINACE, 2009) graficky upraveno autorem v programu GIMP



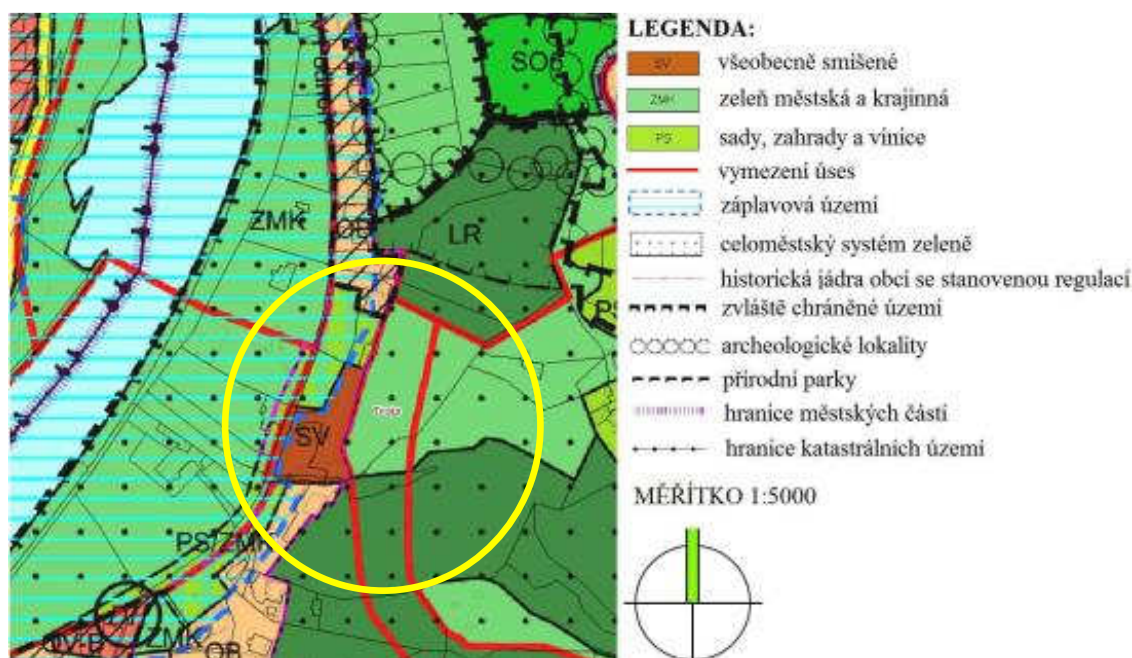
Obrázek č. 13: Ortofoto mapa současnosti

Zdroj: (GOOGLEMAPS, 2015) graficky upraveno autorem v programu GIMP

Územní plán

Pro řešené území je platný územní plán hlavního města Prahy ze dne 9. 9. 1999. Doposud nebyl zpracován na zkoumané části regulační plán, který by podrobněji upřesňoval požadavky územního plánu. Informace o způsobu využití a druhu pozemku nalezneme na online portálu magistrátu hlavního města Prahy ve výkrese č. 4. Plán využití ploch.

Výřez zkoumané oblasti je znázorněn na obrázku č. 14. Z této mapy je vidět, že hlavní objekt se nachází ve funkční ploše SV všeobecně smíšené, terasovité pozemky severně od objektu spadají do plochy PS sady, zahrady a vinice. Přilehlý východní pozemek p.č. 1417 je v ploše ZMK zeleň městská a krajinná.



Obrázek č. 14: Mapa využití ploch

Zdroj: (ÚZEMNÍ PLÁN, 1999) graficky upraveno autorem v programu GIMP

Přírodní památky

Celá analyzovaná oblast se nachází v přírodním parku Drahaň – Troja. Jedná se o botanicky cennou lokalitu, která je zajímavá nejen flórou, geologií, ale zejména jejím terasovitým uspořádáním. Nakonec i samotná řeka Vltava poskytuje nepřeborné množství společenstev. Význam území spočívá v harmonicky laděné krajině nacházející se na pravém břehu řeky Vltavy. Je to oblast s různorodou geomorfologií, bohatou faunou a florou a především dochovanými prvky kulturní

krajiny. Specifickým prvkem této oblasti jsou pozůstatky historického hospodaření v krajině. Jedná se o pozůstatky usedlostí, vinic a sadů včetně několika vřesovišť, které mají vysokou přírodně-estetickou hodnotou. V místech, kde řeka opouští hlavní město, si příroda zachovala svůj historický krajinný ráz. Jsou zde v dobrém stavu dochovány skalnaté svahy vltavského kaňonu, včetně několika přilehlých roklin (JUST, 1996).

Mezi přírodní zajímavosti zde patří Přírodní rezervace Podhoří, ležící severně od osady Podhoří. Oblast, ve které se nacházejí jihozápadně orientované skalní srázy. Ty jsou tvořeny starohorními břidlicemi a vyvěřelinami. Nachází se zde pestrá, přirozená vegetace tvořena skalní stepí a křovinami. Na nedostupných skalnatých stěnách se nacházejí drobná teplomilná skalní společenstva (TOMAN, 2010).

Významné stavby

Gočárový domy (zapsaná památka v seznamu NPU Nemovité památky)

Jedná se o dva rekonstruované, historické dřevěné domy, které se nacházejí v areálu zoologické zahrady. Objekty byly vystaveny okolo roku 1920, slavným českým architektem Josefem Gočárem. Původně objekty sloužily jako správní objekt a odletová hala Kbelského letiště. V 70. letech 20. století byly přemístěny do areálu zoologické zahrady. Zde byly v roce 2002 poškozeny ničivou povodní. Od té doby objekty chátraly. V roce 2010 byly obě stavby nově vybudovány podle dochovaných výkresů. Do stavby jsou zakomponovány historické prvky z původních staveb.

Sklenářka (zapsaná památka v seznamu NPU Nemovité památky)

Jedná se o bývalou viniční usedlost z poloviny 17. století. Objekt je vystaven na malém návrší mezi svahy. Díky tomu je horizontální dominantou Podhořské kotliny. Jedná se o jednoduchou věžovitou stavbu obdélného půdorysu s valbovou střechou.

Podhořský zámek (registrovaná památka - čp. 284)

Jedná se o významnou honosnou vilu od architekta Bohumila Štěrbý, který zde také žil. Vila byla vystavena v období novorenesance a skrývá v sobě prvky zdobené

dekorativní architektury (TOMAN, 2010). Jedná se o dvoupatrový objekt o obdélném půdoryse. Pohledová fasáda je dosti členitá. Po stranách jsou dvě vystupující křídla, jež jsou zdobná v novorenesančním slohu. Propojením těchto částí je pomocí vstupní terasy s balkonem, jež je podporován čtyřmi antickými sloupy. U objektu se také nacházela okrasná zahrada. Budova bohužel od 70. let 20. století dosti chátrala. Po roce 1990 objekt patřil Botanické zahradě. V současnosti je objekt v soukromém vlastnictví a prochází citlivou rekonstrukcí.

Kaple sv. Václava v Podhoří (zapsaná památka v seznamu NPU Nemovité památky)

Klasicistně-empírová kaple z poloviny 19. století. Jedná se o jednoduchou stavbu obdélného půdorysu zastřešeného valbovou střechou se vstupním rovným štítem. U štítové stěny vychází nad střechu malá zvonička. Hlavní průčelí má kamenné ostění s půlkruhovým oknem. Nad vstupem se nachází velký trojúhelníkový tympanon (TOMAN, 2010).

Usedlost Bosna

Dříve se jednalo o malou rybářskou osadu s několika domy. Důležitou stavbou byla výletní restaurace z 19. století. Tato stavba se také jako jediná dochovala do současnosti.

Výšinné opevněné sídliště hradiště Na Farkách, archeologické stopy (zapsaná památka v seznamu NPU Nemovité památky)

Severovýchodně od Podhoří se nachází unikátní archeologické naleziště. Tato oblast díky svému reliéfu byla osidlována od historie. Jedná se o malý plochý výčnělek obklopen ze všech stran údolími. Při vykopávkách zde byly objeveny pozůstatky společnosti z doby železné, jež předcházela dobu Keltů. Botanická zahrada zde vybudovala Archeopark, který poukazuje na dřívější život společnosti (TOMAN, 2010)

Svou analýzou jsem se zaměřil především na stavby v Podhoří. V blízkém okolí však můžeme nalézt další důležité a velice cenné stavby. Jsou to zejména kulturní památky Kaple sv. Kláry s viničním domkem a vinicí, které patří Botanické zahradě hl. města Prahy, barokní Trojský zámek s rozlehlou zámeckou zahradou. Nebo to mohou být zbytky viničních usedlosti Salabka, Hrachovka, Pazderka, Baba, které v sobě dochovaly historické využívání dané oblasti. Mezi důležité novostavby jednoznačně patří tropický skleník Fata Morgana v Botanické zahradě, který má esovitý půdorys s obloukovou střechou či moderní pavilony Indonéské džungle, Afrického domu a pavilonu pro slony v Zoologické zahradě.

Občanská vybavenost

Jedná se o odlehlé okrajové místo bez občanské vybavenosti. Nejbližší dostupné místo s občanskou vybaveností se nachází východním směrem od Podhoří v části Praha 8 – Bohnice.

Doprava

Do oblasti se dostaneme jedinou příjezdovou komunikací, a tou je ulice Pod Hrachovkou. Tato trasa vede z východní strany směrem od Zoologické zahrady.

Podhořím prochází minimální množství dopravních cest. Je zde jedna hlavní linie a tou je ulice V Podhoří.

Co se týče veřejné dopravy, tak zde končí dva spoje. Prvním je linka číslo 112 vedoucí z Nádraží Holešovice směrem na Zoologickou a Botanickou zahradu až do Podhoří. Druhou je pak linka číslo 236 vedoucí z Bohnic až do Podhoří. Zde končící linky pak plně navazují na městský přívoz P2 Podhoří – V Podbabě, kterým se dostaneme na levý břeh Vltavy.

Velkým úskalím této oblasti je fakt, že autobusové linky do Podhoří jezdí v malém množství. Většina zde žijících obyvatel je tak odkázána na osobní automobily.

Železniční spojení vede po levém břehu Vltavy. Ve vzdálenosti cca 1,2km vzdušnou čarou jižním směrem se nachází zastávka Praha – Podbaba a ve stejné vzdálenosti severním směrem je zastávka Praha – Sedlec.

Turistický ruch

Turistický ruch v této oblasti je vázán především na tři dominanty této oblasti. Jsou to především Zoologická zahrada, Botanická zahrada a v neposlední řadě Trojský zámek. Všechny tyto instituce jsou hojně navštěvovány turisty.

Další turistickou zajímavostí je zde procházející, významná pražská cyklostezka značená jako A2, vedoucí po pravém břehu Vltavy. Je to spojnice nazvaná Labská stezka - Praha. Jižním směrem se stezka vine napříč celým městem. Pokud se vydáme severní cestou, čeká nás pohled na malebné údolí Vltavy, jež se zařezává do skalního masivu.

Demografický vývoj obyvatelstva

Aktuální informace o složení obyvatelstva můžeme dohledat na geoportálové mapě obyvatelstva dostupné na webovém portále hlavního města Prahy a statistických průzkumech.

Celkový počet obyvatel v městské části Praha-Troja je 1179 obyvatel. Z toho počet a věková struktura obyvatel do 14-ti let je 197 obyvatel (17 %), mezi 15 - 64 let 793 obyvatel (67 %) a nad 65 let je 189 obyvatel (16 %) (OBYVATELSTVO, 2010-2013).

Klimatické poměry

Na území hlavního města Prahy je poměrně mnoho meteorologických stanic, které pravidelně sledují a zaznamenávají průběh počasí. V současnosti je v Praze 6 základních klimatologických stanic. Pražské klima je výrazně ovlivněno svým charakterem velkoměsta. Průměrné teploty jsou zde vyšší, než ve volné krajině. Je to způsobeno velkou urbanizací města. Jsou zde velké zastavěné prostory či komunikační plochy, které převažují nad plochami s přirozenou vegetací.

Klimatické hodnoty jsou brány ze stanice Ruzyně, která je blízko a svou strukturou odpovídá zkoumané oblasti. Průměrné hodnoty jsou brány za rok 2014.

Řešené území patří do oblasti mírně teplé, suché, převážně s mírnou zimou.

Ø roční teplota vzduchu

8 – 9°C

Ø roční úhrn srážek	500mm
z toho Ø úhrn srážek ve vegetačním období IV.- IX.	350mm
počet dnů se sněhovou pokrývkou	40dnů
Ø výška sněhové pokrývky	5 – 8 cm

(POČASÍ, 2014).

SWOT analýza území

S – strong - Silné stránky:

- okolní příroda
- klidné místo
- ÚSES - místem prochází neregionální biokoridor
- turistika

W – weak - Slabé stránky:

- minimální pracovní možnosti
- infrastruktura
- občanská vybavenost
- dlouhé intervaly spojů MHD

O – opportunities - Příležitosti:

- rozvoj turistiky
- využití dotačních programů
- obnova historické charakteristiky daného území

T – threat - Hrozby:

- záplavové území
- výstavba rezidenčních sídel

5.2 Stavebně – historický průzkum

1) Dějiny objektu a stavební historie

První zmínky o osídlení Podhořské kotliny sahají až do konce 16. století. Vznikaly zde malé rybářské osady a viniční usedlosti, některé stavby jsou dochovány do současnosti. Oblast byla spíše zemědělského charakteru. Stavební rozmach začal v době průmyslové revoluce koncem 18. století. V této době se začalo rozpadat tradiční zemědělství, to bylo i zapříčiněno díky morové nákaze, která postihla vinnou révu. Průmyslová doba třicátých let 19. století začíná proměňovat vzhled Podhořské kotliny. Nejprve se tak dělo na levém břehu, kde byla vystavena železnice a papírna u Císařského mlýna. Kolem roku 1890 probíhaly v této oblasti velké inženýrské stavby. Jednalo se zejména regulaci řeky Vltavy a vzniku Trojského jezu, na který navazoval umělý plavební kanál a v Podbabě končívaje zdymadlem. Tou druhou bylo odkanalizování celé Prahy, které bylo vyústěno v této oblasti. Vznikla zde první čistírna odpadních vod. Naopak na pravém břehu se začíná rozšiřovat výstavba noblesních zahradních vil, které tak podporují klidný, přírodě blízký charakter území. Tomuto stavu napomohl i vznik zahrádkářských kolonií (JUST, 1996).



Obrázek č. 15: Dobový pohled z Podhoře z roku 1901

Zdroj: (DRDÁCKÝ, et al., 2009) graficky upraveno autorem v programu GIMP

Jedinou velkou stavbou na pravém břehu byla historizující stavba vinných sklepů. Jednalo se o tovární objekt s dochovaným průčelím typickým pro industriální objekty. Stavba byla postavena kolem roku 1898 podle návrhu stavitele Václava Sluníčka. Objekt měl v průběhu let rozmanité využití. V prvotní fázi stavba sloužila jako továrna na zpracování vína a výrobu lihovin a octa továrníka Arnošta Kavky (TOMAN, 2010). Nacházejí se zde rozlehlé sklepní prostory monumentálních rozměrů, zaklenuté válcovou klenbou. Součástí je i vodárenský systém s podzemními

nádržemi, které sloužily pro lihovarnickou a octovou výrobu. S výrobnou vína je spjato i jeho uzrávání a skladování, které bylo v rozlehlých sklepních prostorech.

Jak je vidět na dochovaných dobových fotografiích, byla oblast málo osídlena. Jako názorná představa aktuální doby je zobrazena na obrázku č. 15, kde jsou vidět objekty vystavené na konci 19. století. Produkty byly z vinných sklepů rozváženy do okolních provozoven v dřevěných dubových sudech pomocí vozů taženými koňmi. K továrnímu objektu byla po roce 1900 postavena sousední vila čp. 266. V této vile žila rodina továrníka Kavky. Narodil se zde známý swingový zpěvák a skladatel dr. Arnošt Kavka.

Někdy v období 1908-1912 objekt patřil panu V. J. Horejcovi, přesné datování nebylo možno v dostupných dokumentech dohledat. Pan Horejc zde provozoval firmu, jejímž zaměřením byla destilace a továrna lihovin i octa, výroba ovocných vín a obchod vínem révovým. Okolo roku 1912 prodal továrník Horejc objekt vinných sklepů panu Neumannovi (BOTANICKÁ_ZAHRADA, 2014).

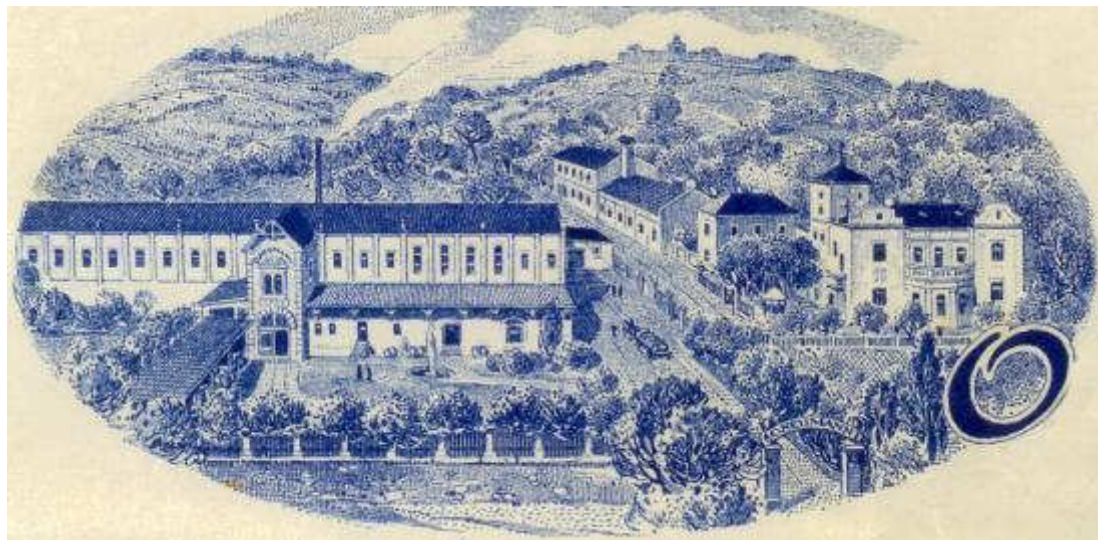
Okolo roku 1935 byly k objektu přistaveny dílčí provozní objekty. Změnami prošly i vnitřní dispozice. Z této doby se dochovala kresba, kde je znázorněn hlavní objekt s vedlejšími provozními budovami a objektem, kde bydlel pan továrník Kavka. Tato kresba je zobrazena na obrázku č. 16. Syrový líc se vařil převážně ze zemědělských přebytků, nejběžněji to však bylo z brambor. Brambory se nejprve rozvařili v kotlích a přidal se k tomu drcený slad a pivovarské kvasiny. Tato směs se nechala vykvasit v dřevěných kádích. Ty byly uloženy v levém traktu. Poté se tato hmota vypalovala. V současnosti můžeme v objektu vidět pozůstatky průchodů klenbami, ventilačního systému a nádrže na vodu.

V roce 1940 byla rodina pana Neumanna poslána do vyhlazovacích táborů. V témže roce převzala kontrolu nad objektem německá armáda. Ta zde zintenzivnila výrobu tvrdého alkoholu a likérů, které byly určeny pro přímé dodávky německé armádě bojující na východní frontě.

Po skončení II. světové války, v roce 1945 byla na objekt uvalena národní správa. Od této doby nastal úpadek nejen stavby, ale celého okolí.

Okolo roku 1948 vlivem tehdejší politické situace došlo k zániku soukromého hospodaření a podnikání v rámci přechodu na velkovýrobu. Touto vzniklou situací se

přerušil provoz vinných sklepů a lihovaru. Objekt začal postupně chátrat a vnitřní vybavení pro výrobu bylo rozprodáno či použito na jiné potřeby (JUST, 1996).



Obrázek č. 16: Kresba zachycující firmu pana Neumanna z období před II sv. válkou
Zdroj: (BOTANICKÁ_ZAHRADA, 2014) graficky upraveno autorem v programu GIMP

Po roce 1950 byl objekt rozdělen a provozován dvěma společnostmi. První byla textilní společnost Pleas, která zde měla skladové prostory. Tou druhou byla dílna tiskárny Svoboda, která zde vyráběla lakování přebalů knih (BOTANICKÁ_ZAHRADA, 2014).

V roce 1968 byla v oblasti založena Pražská botanická zahrada. Tehdejší megalomanské myšlení mělo za následek, že zahradě byla přidělována většina rozlehlých svahů mezi Trojou a Bohnicemi. K zahradě byly dále připojeny i rozlehlé pozemky a vysídlené stavby v Podhoří (TOMAN, 2010).

V roce 1975 byl objekt bývalých vinných sklepů předán Pražské botanické zahradě. Ta s takto rozsáhlým územím a množstvím vysídlených objektů nedokázala správně hospodařit. Příkladem je památkově chráněná novorenesanční vila v Podhoří, která se touto stagnací stala ruinou. Podobně tomu tak bylo i objektu vinných sklepů. Pozitivní věcí na tomto hromadném scelení bylo uzavření této oblasti pro jakoukoliv výstavbu. Díky tomu můžeme dnes obdivovat tuto část Prahy.

Od roku 1990 byly některé objekty rozprodány soukromým vlastníkům. Botanická zahrada si ponechala objekt bývalých vinných sklepů pro vlastní potřeby. Prostory

jsou z části využité Botanickou zahradou, která zde má skladové prostory a kanceláře. Další části jsou využité k pronájmu soukromým osobám. Své místo zde mají i umělci, kteří si tu vytvořili ateliéry.

V roce 2002 a 2013 byla oblast Podhoří zatopena. Tyto povodně měly částečný negativní vliv na současný stav objektu. Objekt díky své vyvýšené poloze nebyl přímo ohrožen záplavovou vlnou. Kulminační hladina sahala pod úroveň stávající západní opěrné zdi. Vlhkost se do objektu dostala jen díky geologickému podloží.

V roce 2006 proběhla na objektu částečná rekonstrukce venkovní fasády a to zejména centrální části a pravého traktu. Současně s tím byly v IPP opraveny vnitřní omítky a do centrálního klenutého prostoru INP instalována vzduchotechnická jednotka. Současně s tím byla vyměněna střešní krytina.

V roce 2010 byla z důvodu statického zajištění rekonstruována opěrná zeď, která lemuje západní obvodovou stěnu hlavní budovy.

V současnosti by bylo vhodné tuto industriální stavbu revitalizovat tak, aby byl zachován celkový vzhled historizující průmyslové stavby. Botanická zahrada v současnosti nedisponuje finančními prostředky pro potřebnou opravu a objekt tak ztrácí svou hodnotu.

Historické návaznosti zachycené na dobových fotografiích, pohlednicích či zákresech jsou zachyceny v samostatné příloze č. 2: Fotografie historické.

2) Prameny, ikonografie, mapy a plány, edice pramenů a literatura

TOMAN, Prokop. 2010. Pražská čtvrť Troja. Praha

DRDÁCKÝ, Tomáš, MALÝ, František, DOUBEK, Otakar. 2009. Trojské pohledy 1898-1945.

JUST, Tomáš. 1996. Trojská kotlina - příroda a památky.

BOTANICKÁ_ZAHRADA. 2014. Archivní dokumenty

3) Architektonický rozbor a popis objektu

Jedná se o industriální stavbu nacházející se v oblasti Praha Troja – Podhoří. Objekt byl vystaven na přelomu 19-20. století. Ač se jedná o stavbu poměrně mladou, svými

proporcemi je však dominantou oblasti. Mohutný hospodářský objekt v patě lesnatého svahu v sobě skrývá rozlehlé, dosud nedocenené sklepy s valenou klenbou. Půdorys objektu je ve tvaru písmene „T“. Celá stavba je rozdělena do čtyř podlaží a to 1PP, 1NP, 2NP a půda. Délka objektu je úctyhodných 95,5m, z toho levý trakt je dlouhý 42,5m, střední část 18,5m a pravý trakt 34,5m. Šířka objektu je 9,5m. Vystupující centrální část vylézá z hmoty hlavní budovy o cca 6,3m. Celková výška stavby, měřené od paty vstupní části k hlavnímu hřebenu je cca 14,7m.

Hlavní průčelí je pohledovou dominantou celé stavby. Orientováno je západním směrem. Stavba má dosti členitou fasádu tvořenou převážně vertikálními sloupy, které jsou po osově vzdálenosti cca 5m. Tyto sloupy měly v historii funkci ventilačních průduchů. Pohledově objekt můžeme rozdělit do třech částí, které nejsou osově souměrné. První a zároveň nejdůležitější je vystupující centrální vstupní trakt. Od něj na levou stranu se nachází obdélný trakt o 9 polích a na pravou stranu obdélný trakt o 7 polích. Vlivem rekonstrukcí a různých přístaveb se tato pohledová část zásadně změnila. U vstupního portálu došlo k odstranění bosážované šambrány s dvěma římsami. Vstupní vrata pak měla zaklenuté nadpraží, kde se nacházela prosvětlovací okna. Tyto prvky tvořily architektonické a esteticky cenné ztvárnění celé stavby.

K centrální části je ze severní strany přistaveno schodiště, které spojuje 1NP s 2NP. Toto schodiště bylo vystaveno v roce 1950. Jižním směrem je pak k objektu přistavena další přístavba, která sloužila především k manipulaci zboží, váha, a provozní zázemí. Tato část pochází též z roku 1950. 1NP je z východní části zasazeno do svažitého terénu. Toto podlaží bylo v době vzniku využíváno především jako sklad a vinný sklep. Díky tomuto využití v 1NP nalezneme minimální počet okenních či vstupních otvorů. Oproti tomu 2NP má v každém poli odděleném vertikálními sloupy jedno okno. Původní okna byly obdélného tvaru se zaklenutým nadpražím. V roce 1950 došlo k zazdění klenutých částí.

Z boční strany centrálního vstupu vede přímé kamenné schodiště do přízemí, kde se nachází 1PP. Jedná se o patro zapuštěné pod terénem. Místnosti jsou situovány pouze pod centrální částí. Jsou zde 3 místnosti, které slouží především jako technické zázemí. Nachází se zde kotel, hlavní uzávěry vody a plynu. Každá místnost má klenutý strop pomocí valené klenby. V těchto prostorách dále můžeme vidět

pozůstatky technologických zařízení pro lihovar a octárnu. Místnost s kotlem je prosvětlena anglickým dvorkem.

Přístup do 1NP je možný pouze dvěma vstupy ze západní strany. Hlavní vstup je z centrálního, vystupující traktu. Boční vstup vedoucí přímo do sklepních prostor se nachází v pravém traktu. Hlavním vchodem v centrálním traktu se dostaneme do prostorné místnosti, která je zaklenuta pomocí zrcadlové klenby. Po levé straně se nachází jedna místnost a navazující schodiště vedoucí do 2NP. Po pravé straně se nachází v sociální zázemí a vstup do vyvýšené nízké přístavby, kde se nacházejí 3 kancelářské místnosti. Z centrálního traktu vede vstup do prostorných místností, které kdysi sloužily jako vinné sklepy, lihovarnický a octový provoz. Tyto prostory jsou po celé délce objektu klenuté valenou klenbou. Dispozičně jsou tyto prostory předěleny vnitřními příčkami.

Vstup do 2NP je možný po přístupovém schodišti z 1NP, nebo pomocí pěti samostatných vstupů orientovaných východním směrem. Důvodem, proč se v tomto patře nachází tolik vstupů je rozdělení celého objektu pro nájemníky. Celé patro slouží jako kancelářské a skladové prostory. Ve střední části vede z 2NP do půdních prostor strmě stoupající dřevěné mlynářské schodiště.

Půda je z hlediska výškového rozdělení členitá. V centrálním traktu se nachází snížené mezipatro, které je tvořeno třemi místnostmi. Z těchto místností je pak vstup do půdních prostor pravého i levého traktu.

Objekt je zastřešen sedlovou střechou s dvěma postraními valbami a v centrální části navazující sedlovou střechou ukončenou štítovou stěnou. Nosná konstrukce je tvořena dřevěným krovem hambálkového systému s vaznými trámy.

4) Architektonicko-památkové hodnocení

Objekt v současnosti není nikterak památkově chráněn. Díky průzkumu a analýze historických dochovaných dokumentů by se ale tento stav mohl změnit. Objekt je vystaven v období průmyslové revoluce. Svým charakterem a použitými prvky se jedná o industriální stavbu. Neodmyslitelně patří i tento druh staveb ke kulturním hodnotám společnosti. Právě ony skrývají nesporné ukázky jedinečného stavitelství a estetické hodnoty.

5) Seznam hodnotných architektonických detailů a prvků

Jedná se o historizující stavbu z přelomu 19. a 20. století. Je dochovaným dokladem vývoje industriální společnosti. Hodnotným architektonickým prvkem je hlavní průčelí celé stavby, bývalý vstupní zdobný portál a vnitřní dispozice 1NP, jež skrývá rozlehlé, dosud nedoceněné sklepy s valenou klenbou.

6) Přehled hlavních architektonických a památkových závad

Na základě průzkumu současné stavby a dochovaných fotografií se jeví jako největší architektonicky památkovou závadou zničení dekorace u vstupního portálu. Ten byl zdoben pomocí dekorace používané v novorenesančním sloze. Jednalo se o bosážované šambrány zakončené dvěma římsami. Další závadou jsou zazděná klenutá nadpraží oken. U objektu jsou použité nevhodné výplně otvorů, zejména vstupní plechové dveře a okna zazděná skleněnými tvárniciemi typu Luxfer. Tyto prvky kazí celkový dojem historické stavby.

7) Doporučení k budoucí úpravě a k funkčnímu uplatnění objektu

Postupem času se měnil vzhled celé stavby. Nejednalo se jen o dispoziční dělení interiérů v objektu, ale i vnější vzezření. Citlivou rekonstrukcí by se měl objektu navrátit původní vzhled. To znamená obnovení klenutých nadpraží u oken, znovuobnovení zdobeného vstupního portálu, repase historických sklepních prostor a v neposlední řadě sanace vlhkého zdiva. Novým návrhem by se měla objektu navrátit původní funkce, díky které byl postaven.

Grafické ztvárnění a rozdělení konstrukcí do jednotlivých funkčních etap je řešeno v samostatných přílohách. Jsou to přílohy č. 4: Stavebně-historický průzkum půdorysy I; č. 5: Stavebně-historický průzkum půdorysy II a č. 6: Stávající řezy

5.3 Stavebně – technický průzkum

5.3.1 Stručný popis konstrukcí

Stavebně technický průzkum byl proveden na základě analýz stavby. Na objektu při analýze nebyly použity destruktivní sondy, které by znehodnotili stav konstrukce. Detailnější popis některých částí konstrukcí bylo možno zjistit z již deformovaných a porušených částí. Dispozice stavby byly zaměřeny pomocí laserového dálkoměru a

následně překresleny v grafickém programu. Vizualizace současného stavu je možné vidět na obrázku č. 17.

Vyobrazení aktuálního stavu objektu je řešeno v samostatné příloze č. 4: Fotografie současnosti



Obrázek č. 17: Vizualizace aktuálního stavu západní strany objektu

Zdroj: vytvořeno autorem pomocí programu Google SketchUp (JŮZKO, 2015)

Základové konstrukce

V roce 2010 byla z důvodu statického zajištění rekonstruována opěrná zeď, která lemují západní obvodovou stěnu hlavní budovy. Díky této statické sanaci bylo částečně zjištěno založení severozápadního rohu objektu.

V době vzniku stavby bylo nutné upravit svažitost terénu u objektu, tak aby byl objekt vystaven v jedné úrovni. Okolo objektu byly vytvořeny opěrné kamenné zdi, které byly doplněny navážkami. Z tohoto důvodu je celá západní stěna hlavního objektu založena na zděné základové stěně z cihel plných o šířce cca 1,3m. Hloubka založení lze odhadovat na cca 5,5m pod úroveň stávající podlahy 1NP. Pod vyzděnou částí se předpokládá, že je betonový základový pas, který je prokládán kameny hrubších frakcí. Pro přesné zjištění by bylo nutné zhotovit těsně u stěn kopané sondy.

Hloubku založení východní stěny můžeme díky mocnosti zdiva v 1NP a okolnímu svahu odhadovat mezi 1m až 1,5m pod úroveň podlahy v 1NP. Lze usoudit, že je základ též tvořen stěnou z cihel plných a následném základovém pasu. Pro přesné zjištění by bylo nutné zhotovit těsně u stěn kopané sondy.

Z vizuálního průzkumu objektu a charakteru doby vzniku je zjevné, že objekt postrádá izolace proti zemní vlhkosti. Ty po sobě zanechávají jasně viditelné stopy mapování vzlínající vlhkosti ve zdivu a gradaci omítek.

Svislé konstrukce

Svislé nosné stěny 1PP jsou převážně smíšeného zdiva v kombinaci opukového kamene a keramických cihel plných, standardního formátu. 1NP je částečně z východní strany zapuštěno do svažitého terénu, díky tomu je tloušťka obvodové stěny 1m. Po obvodě jsou zhotoveny v modulové vzdálenosti 5m zděné pilíře, které sloužily jako ventilační šachty historického provozu. Tloušťka obvodového zdiva v 2NP je 0,7m. Vnitřní příčky jsou z keramických cihel o mocnosti 100-200mm. Vzhledem k postupným úpravám vnitřních dispozic se jedná o klasické cihly plné v kombinaci s cihlami CDM (cihly děrované metrické). Zdivo v 1PP a 1NP vykazuje známky vlhkosti, které jsou doprovázeny výkvěty solí a plísněmi. Celý objekt je z hlediska statické stálosti v dobrém stavu, pouze lokálně se vyskytují drobné trhliny mapované na vnitřních omítkách a vnější fasádě.

V severozápadním rohu je výrazně znatelná tahová trhlina, která vede horizontálně po severní štítové stěně. Tato trhlina je prezentována i v interiéru. Po povodni z roku 2002 se při postupném vysušování uvolnila část západní opěrné zdi. To mělo za následek částečnému sednutí severozápadního rohu a vznikla tak trhlina. Stěna byla okamžitě po vzniku trhliny staticky podchycena pomocí třech ztužujících táhel vedoucích v interiéru. Díky táhlům a sanaci opěrné zdi se trhlina dále nerozrůstá a objekt je stabilní.

Vodorovné konstrukce

Při průzkumu a doměřením stavby bylo zjištěno, že stropní konstrukce valené klenby má ve svém vrcholu tloušťku 0,6m. Lze předpokládat, že se jedná o cihelnou valenou klenbu s vyrovnávací vrstvou ze škváry či jiného doplňujícího materiálu a následnou betonovou deskou. Klenba má celkové rozpětí 6,6m, pata klenby je v úrovni cca 3m nad podlahou 1NP. Celková světlá výška je cca 5m, z toho vyplývá, že vzepětí klenby je 2m. Pro přesné zjištění by bylo nutné zhotovit sondy.

Konstrukce nad 2NP lze předpokládat, že je dřevěná trémová. Dle doměření na místě je konstrukce stropu silná cca 0,4m. Pro přesné zjištění by bylo nutné zhotovit sondy.

Schodiště

Do sklepních prostor 1PP vedou kamenné schody, ukládané do betonového lože. Hlavní vertikální spojnicí mezi 1NP a 2NP je řešeno pomocí železobetonového deskového schodiště s podestami. To je umístěno v přístavku u centrálního vchodu, při severní straně. 1NP je členěno do více výškových úrovní. Ty jsou mezi sebou pospojovány přímými schodišti o maximálním počtu 5 schodů. Z 2NP vede do půdních prostor strmě stoupající dřevěné mlynářské schodiště.

Konstrukce krovu a střechy

Objekt je zakryt sedlovou střechou s dvěma postranními valbami a v centrální části navazující sedlovou střechou ukončenou štítovou stěnou. Nosná konstrukce je tvořena dřevěným krovem hambálkového systému s vaznými trámy ukládanými pod pozednicemi. Plná vazba je ukládána po vzdálenosti 5m. Krov nemá vaznice a jednotlivé krokve jsou mezi sebou zaaretovány pouze latěmi. V roce 2006 byla na objektu vyměněna střešní krytina. Z původní keramické krytiny typu Bobrovka na betonovou střešní krytinu KM Beta. Současně s výměnou střešní krytiny došlo k výměně silně poškozených konstrukčních prvků krovu. Střecha postrádá absenci pojistných hydroizolačních folií.

Podlahy

V celém objektu se jedná o kombinaci betonových mazanin a keramické dlažby. Dlažba je ukládána do lepidla.

Úpravy povrchů, fasádní prvky a omítky

Interiérové prostory jsou opatřeny vápennými, štukovanými omítkami s vápennou popřípadě silikátovou výmalbou. V provozech sociálního zázemí jsou stěny opatřeny keramickými dlaždicemi.

Výplně otvorů

Všechna vstupní vrata do objektu jsou plechová. Okna jsou ve většině případů dřevěná, špaletová. Na východní straně se nacházejí okna zakryta pomocí skleněných tvárnic typu Luxfer. Všechny dřevěné okenní prvky vykazují vlivem klimatických podmínek a působením slunce značnou degradaci materiálu.

Klempířské prvky

Jedná se zejména o prvky vnějších parapetů, oplechování a prvků pro odvedení dešťových vod ze střechy. Zejména při rekonstrukci střechy byly prvky určené k odvedení vody zhotoveny nové z měděného plechu. Ostatní klempířské prvky jsou zhotoveny z pozinkovaného plechu, které jsou pospojovány pomocí letování či nýtů. Povrchově jsou tyto prvky ošetřeny antikorozivním nátěrem.

5.3.2 Návrh sanačních opatření

Odstranění vlhkosti ze zdiva

Při průzkumu objektu bylo zjištěno, že největším celoplošným problémem, který objekt má je vzlínající vlhkost. Objekt díky době vzniku postrádá izolace proti zemní vlhkosti. Ty po sobě zanechávají jasně viditelné stopy mapování vzlínající vlhkosti ve zdivu a následnou gradaci omítek. Nejvíce je tento stav viditelný v interiéru 1NP, který je svou východní stěnou částečně zapuštěn do terénu a celého 1PP, které je zasazeno celé pod úroveň terénu. Jako největším zdrojem zatékání je stékající dešťová voda s přilehlého východního svahu. Svah je po geologické stránce velmi různorodý, střídají se zde vyvřeliny, spraše a břidlice společně s horní vrstvou nesourodé suťové půdy tvořenou směsí drobného kameniva a humózní vrstvy. Lze usuzovat, že dešťová voda se díky geologickému složení vsákne pod povrch a tam dále stéká v puklinách směrem k objektu. Do objektu se vlhkost dostane jak z boční strany, tak i ze spod. Dalším faktorem může být kondenzace vody na vnitřním povrchu zdiva, který může být tvořen díky nedostatečnému větrání vnitřních prostor.

Kompletní dodatečné odizolování celého objektu se v současnosti jeví jako velmi obtížné jak z hlediska zvolené technologie, tak i z hlediska finančních možností Botanické zahrady.

Pro přijatelné nejefektivnější odstranění vlhkosti ze zdiva je vhodné zvolit kombinaci více způsobů dohromady. Jedná se zejména o:

- vzduchové izolační dutiny
- sanační omítky
- úprava v nejbližším okolí objektu
- drenážní studně mezi objektem a přilehlým svahe

Vzduchové izolační dutiny: Jedná se o systém, který je vytvořen pomocí speciálních podlahových tvarovek. Jejich funkcí je oddělení spodní konstrukce od zdroje vlhkosti pomocí provětrávané vzduchové dutiny, která musí mít zajištěný trvalý přívod a následný odvod vzduchu. Podél obvodu všech místností v 1PP a 1NP bude vybourán pás v podlaze, který bude široký 600mm. V 1NP jsou navíc pásy vedeny i v příčném směru po cca 10m. Hloubka pásu bude cca 350mm pod spodní úroveň základové desky. Lože bude vysypáno štěrkovým ložem o frakci kamene 16-32mm. Mocnost této vrstvy bude cca 150mm. Mezi spodní částí odhalené zdi a štěrkovým podsypem je uložena speciální tvarovka firmy Guttadrytek H20. Tato tvarovka má zaklenutý provětrávaný prostor vysoký 200mm. Proudění je zajištěno přívodem vzduchu z vnitřního prostoru a odvod vzduchu je napojením dutin na historické komínové šachty. Systém funguje celoročně, nejvíce však v zimním období, kdy je největší rozdíl mezi vnitřní a vnější teplotou vzduchu. Odtah je řešen pomocí komínového efektu. Do zdi jsou vysekány kapsy, do kterých jsou následně vloženy předem zhotovené prvky ve tvaru U, z plastové trubky DN 75mm a dvěma kolínky. Jedna část je vyústěna do místnosti, druhá pak do sanační provětrávané tvarovky. Na tvarovku je následně zhotovena konstrukce podlahy, která je od zdí oddilátována.

Na samotné odstranění vlhkosti ze zdiva jsou vhodné sanační omítky. Stávající vrchní omítka je odstraněna až na podkladní cihelné zdivo a nahrazena sanační. Principem je chemické vysušování zdiva. Vlhkost je vsakována do sanační omítky. Ta má velkou poréznost, ve které se následně ukládají nežádoucí soli. Podle vlhkosti je vhodné tuto omítku po čase, kdy už jsou póry zanesené a neplní funkci, opět odstranit až na zdivo a nanést novou.

Při průzkumu okolního prostředí bylo zjištěno, že většina venkovních dlažeb má minimální spád odtoku popřípadě je spádována směrem k objektu, to má za důsledek negativnímu zatékání do konstrukce. Navrhují po celém obvodu objektu zhotovit

odvodňovací žlab typu BG 400 od firmy Hygro BG CZ s.r.o. Jedná se o odvodňovací betonový žlab široký 400mm s hloubkou žlabu 53mm. Tento systém je zakryt pozinkovaným roštem vysokým 40mm. Celý systém by měl být spádován ke sběrnému místu.

Jako poslední variantu navrhuji zhotovit drenážní studně mezi objektem a přilehlým svahem v kombinaci s retenční nádrží. Jedná se o tři vsakovací studně tvořené betonovými skružemi o vnitřním průměru 800mm. Studně jsou vykopány podél východní stěny objektu, jejich osová vzdálenost je po 40 metrech. Hloubka založení je do 7m. Součástí těchto studní jsou čerpadla, která při určité hladině automaticky přečerpávají vodu do retenční nádrže. Ta je navržena z PE potrubí Uporol DN2000mm o délce 30m. Do této retenční nádrže jsou svedeny všechny dešťové vody ze střech. Voda je následně využita jako závlahová pro vinohrad.

Dřevěné prvky krovu

Při průzkumu krovu bylo zjištěno, že některé prvky vykazují degradaci materiálu. Jedná se o některé krokve, části pozednic a zhlaví vazných trámů. To je zapříčiněno zejména larvami tesaříka krovového, který napadá hlavně měkké dřevo jako je smrk, borovice a modřín. Příznakem degradace jsou jasně mapované cestičky vytvářené pod povrchem a viditelné pilinové cestičky. Dřevo ztrácí svou pevnost a porušená místa se lehce odlamují. V lokálních případech bylo zjištěno napadení trámů pomocí dřevokazných hub. Mikologické napadení je v místech, kde evidentně docházelo k zatékání. Zatékání bylo zamezeno při rekonstrukci střešního pláště. Přesný druh hub by bylo nutné zjistit detailním laboratorním vyšetřením. Zásadním problémem by byl výskyt dřevomorky domácí. Jedná se o nejznámějšího a nejnebezpečnějšího škůdce dřevěných konstrukcí.

Výrazně poškozené prvky je nutné vyměnit. U mikologicky poškozených částí doporučuji udělat výřez ve vzdálenosti 1m od poškozené části na obě strany. Celá dřevěná konstrukce by byla vhodná opatřit fungicidním nátěrem.

5.4 Studie využití

Celkovým smyslem této studie je oživení lokality. V současnosti je tato dominantní stavba Podhoří využívána pouze jako skladové prostory. Přilehlé pozemky jsou pusté, neudržované s velkým množstvím náletové flory. Vzhledem k historickému charakteru je škoda nevyužít takovýto objekt k lepším účelům. Studií vznikne nové aktivní místo určené pro širokou veřejnost. Návrhové řešení plně respektuje kvalitu stavby včetně jejího okolního prostředí.

Citlivá revitalizace zachovává nejen původní objemové řešení, ale i industriální architektonický výraz, doplněný o prvky specifické pro stavby z přelomu 19. - 20. století. V interiérech jsou v 1 NP zanechány původní honosné sklepy zaklenuté válcovou klenbou. Objekt i pozemky touto revitalizací vyniknou a dají nový smysl této oblasti.

Studií vznikne areál o velikosti 1,45 ha. Stávající historický objekt bude rekonstruován na multifunkční společenské centrum Botanické zahrady hlavního města Prahy, jež je určené pro širokou veřejnost. Kolem objektu vzniknou komunikační a parkovací plochy. Pro návštěvníky jsou zde vytvořena volnočasové místa. V poslední řadě je zde navržena nová vinice.

Nejrozsáhlejší proměnou projdou interiéry stávajícího historického objektu. Vytvoří se zde místa určená jako výstavní plocha, vinařské sklepy, zpracovna vína, vinotéka a restaurace, prostory určené k přednáškám, kancelářské prostory a v poslední řadě ubytovací prostory.

Do prostorných ploch 1NP severní části je zasazena stálá expozice s plochou určenou pro občasně výstavy. Záměrem je vybudování stálé expozice, která se bude věnovat převážně pěstováním vinařství v Praze. Jako doplňkovým zaměřením bude expozice věnovaná pražskému pivovarnictví a lihovarnictví. Pro dokonalé představení je okruh rozdělen na dvě části, a to vnitřní a venkovní.

Jednotlivé expozice budou zhotoveny formou interakčních prvků. Budou se zde střídát grafické panely v kombinaci s multimediálními dotykovými panely. Realnost nám dotvoří originální, popřípadě repliky používaného náradí, přístrojů, příslušenství a mnoho dalších artefaktů. Vše je dokonale provázáno s herními prvky, které budou určeny nejen pro malé návštěvníky.

Rozmístěním jednotlivých prvků je vytvořen koridor, kterým bude návštěvník procházet. Na expozičních panelech se návštěvník dozví historický vývoj vinařství, pivovarnictví i lihovarnictví v Praze. Odkazy budou prezentovány ve formách dobových maleb, fotografií či mapek plně provázány s odbornými texty. Ve venkovním okruhu budou návštěvníkovi prezentovány jednotlivé druhy rostlin používané ve vinařství a pivovarnictví. Cesta je zokruhována a vede napříč celou vinicí. Jelikož se jedná o poměrně rozlehlé území areálu a především zasazení do náročného terénu, tak jsou zde pro návštěvníky připraveny odpočinkové a relaxační místa.

Jednotlivé rozmístění ploch a objektů je řešeno v samostatné příloze č. 7: Studie - situace

5.4.1 Vlastní objekt

Tato stavba svou revitalizací projde velkou změnou. Co se týče objemového řešení tak se bude vycházet z historického vzhledu dochovaného z dobových fotografií. Návrhové řešení je zobrazeno na obrázku č. 18. Ze západního pohledu na objekt se před pravým traktem nachází nízká stavba, která svou dispozicí a charakterem ruší celkový vjem stavby. Proto je nutné tuto část zbourat. Aby se zachovala symetrie stavby, je nutné odbourat stávající schodiště, které se nachází v přístavku před levým traktem. Toto schodiště je částečně vetknuto do centrálního traktu ze severní strany.



Obrázek č. 18: Návrhová vizualizace objektu ze západní strany

Zdroj: vytvořeno autorem pomocí programu Google SketchUp (JŮZKO, 2015)

Současná kapacita 1PP bude rozšířena a bude zde vybudováno nové obslužné schodiště včetně výtahové šachty. V tomto podlaží je navržena především technologická část určená pro provoz objektu. Je zde zejména strojovna výtahu,

vzduchotechnika, kotelna a centrální rozvodna elektrotechniky. Nejzásadnější změnou v tomto podlaží je vybudování místnosti v nepodsklepené části. Bude se jednat o dosti náročnou práci. Stávající základy pod 1NP v prostoru centrální části východním směrem, kde se bude nacházet centrální schodiště, je nutné staticky zajistit pomocí mikropilotáže popřípadě za pomoci milánských stěn. Práce budou probíhat z prostor 1NP. Po dostatečném statickém podchycení bude zevnitř objektu vybagrována stavební jáma a v ní vyžděny stěny tvořící místnosti 1PP. Stěny jsou navrženy z betonových dílců typu ztracené bednění od firmy Best, o tloušťce zdi 500mm, dělicí příčky jsou z dílců o tloušťce 200mm. Z vnější strany jsou tyto stěny opatřeny penetračními nátěry a hydroizolačními pásy. Z tohoto podlaží bude vertikálně stoupat masivní šachta pro výtah. Po obvodě této šachty je zhotoveno dvouramenné schodiště s podestou. Toto schodiště s podestou jsou vetknuté do nosné obvodové stěny. Aby se zamezilo hluku a vibracím z tohoto prostoru, jsou tyto prvky odděleny pomocí kročejových izolací. Po vybudování obvodových stěn je prostor mezi stávající rostlou zemí a novými stěnami zasypán a zhutněn. Tato část je zakryta konstrukcí, jež tvoří podlahu 1NP.

1NP je částečně z východní strany zapuštěno do svažitého terénu. V tomto podlaží se nachází historické sklepy, jež jsou zaklenuty valenou klenbou. Centrální část objektu nám vymezí prostor určený pro veřejnost a pro provoz. Zároveň je to hlavní vertikální komunikační spojnice. Nachází se zde hlavní vstup, vedoucí od parkoviště. Ve vstupní části se po levé straně nachází recepce, která je zároveň zázemí pro ostrahu. Po pravé straně se nachází vstup do vinotéky. Součástí vinotéky je i zázemí pro obsluhu. Kapacita vinotéky je zhruba pro 28 osob. Celá tato přístavba je nově vystavena z keramických cihel Porothem o tloušťce zdi 400mm. Přístavba je zastřešena jednoduchou pultovou střechou.

Přímým směrem od hlavního vstupu se dostaneme do schodišťového prostoru. Po pravé straně se nachází rozlehlé vinné sklepy a zpracovna vína. Tímto návrhem se naváže na původní historické využívání objektu. Vinné sklepy mají celý svůj vnitřní prostor obložený pomocí lícových pásků TERCA Klinker. Prostor je uměle osvětlen pomocí zavěšeného osvětlení v kombinaci s nástěnným. Větrání a chlazení je řešeno pomocí vzduchotechniky. Od centrální jednotky je vzduch rozveden pomocí kanálů, jež jsou vedeny po obvodě místnosti. Kanály jsou zapuštěny ve zdech ve výšce 2m nad podlahou. Ve sklepě se nacházejí vyžděné regály pomocí keramických plných

cihel a překladových desek. Oddělení skladových prostor od zpracovny je pomocí stěny z keramických cihel Porotherm 19AKU o tloušťce 200mm.

Po levé straně od vstupní centrální části se nachází foyer, pokladna se šatnou, toalety a dvě rozlehlé místnosti. První je určena pro občasné výstavy, ve druhé se nachází stálá expozice. Pro tyto dvě místnosti je nutné vybourat do obvodového zdiva okenní otvory. Osvětlení prostor je z důvodu zachování volného oblouku řešeno pomocí podvěšeného horizontálního nosiče s osvětlením. Větrání a zároveň vytápění je řešeno pomocí dvou podlahových kanálů vedených po obvodě místnosti. Detailní nasvětlení expozic je řešeno individuálně pomocí reflektorů. Z důvodu možné proměnlivosti vystavovaných prvků, jsou elektrická přípojná místa vyvedena jak ve stěnách, tak i v podlaze. Jednotlivé prostory jsou od sebe odděleny stěnami z keramických cihel Porotherm 19AKU o tloušťce 200mm. Zásadní změnou projde klenutý strop středního traktu, v prostoru nově navrhovaného schodiště. Je nutné tuto část staticky podchytit a postupně odbourat až do 2NP. Bude zde vertikálně pokračovat schodiště s výtahovou šachtou. Konstrukce těchto prvků svým materiálovým řešením navazuje na použité v 1PP. Je zde navrženo tří-ramenné schodiště se dvěma podestami.

Přístup do 2NP je z východní strany od svahu. V tomto patře jsou nevhodně rozmístěny jednotlivé prostory. Vnitřní dělicí stěny jsou v tomto podlaží vybourány. Současně s těmito bouracími pracemi je z důvodu vysokých místností odstraněna stropní konstrukce nad celým tímto patrem. Ve výšce 3,6m nad 2NP je po vnitřním obvodě vybourán pás pro uložení nové stropní konstrukce. Ta je tvořena pomocí předpjatých stropních nosníků a vložek od firmy Rector. Statické provázání s obvodovou stěnou je dosaženo pomocí táhel, jež jsou zakotvena do fasády po celém obvodě objektu. Táhla jsou umístěna v místech stropních nosníků. Tato konstrukce je zakryta železobetonovou deskou, jež tvoří podlahu 3NP. Vnitřní dělicí stěny jsou zhotoveny z keramických cihel Porotherm o tloušťce 100, 150 a 200mm. Nová dispozice tohoto patra je popisována z pohledu hlavního průčelí. Od schodišťového prostoru na pravou stranu jsou zhotoveny toalety, malá přednášková místnost a tři kancelářské prostory. Naproti schodišti, v centrální vystupující části se nachází zasedací místnost, ředitelna a sekretariát objektu. Po levé straně od schodiště se nachází velká přednášková síň a restaurace s kompletním zázemím jak pro návštěvníky, tak i pro zaměstnance. Restaurace je navržena pro 50 osob. Bude se

jednat o provoz, kam budou dováženy již hotové polotovary. Lokálně bude připravována pouze zelenina a přílohy.

Poslední patro je vybudováno kompletně nové. Bude sloužit především jako ubytovací zařízení a to nejen pro zaměstnance Botanické zahrady ale i pro návštěvníky. Nachází se zde dva byty 2+KK, čtyři byty 1+KK a sedm apartmánových pokojů. Naproti schodišti se nachází denní společenská místnost. Vnitřní dělící stěny jsou zhotoveny z keramických cihel Porotherm o tloušťce 100, 150 a 200mm. Podkrovní prostory jsou prosvětleny střešními okny Velux GZL B o rozměrech 78x118cm se spodním otevíráním. Stropní podhledy jsou zhotoveny z SDK desek ukládaných na nosném roštu. Zastřešení objektu je stávající pomocí dřevěného krovu zatepleného pomocí minerální vaty a doplněného pojistnými a parotěsnými izolacemi.

Novým prvkem celé stavby jsou dvě protipožární schodiště situované na východní straně objektu. Jedná se o stavbu z keramických cihel Porotherm o tloušťce 200mm. Zastřešení je pomocí jednoduchého dřevěného krovu se sedlovou střechou. Uvnitř se nachází dvouramenné schodiště s podestami.

Jednotlivé dispozice jsou graficky řešeny v samostatných přílohách č. 8: Studie – Půdorysy I a č. 9: Studie - Půdorysy II.

Při postupných rekonstrukcích se měnil vzhled celé stavby. Nejednalo se jen o dispozice v objektu, ale i vnější vzezření. Samostatnou důležitou kapitolou je fasáda objektu. Ta by se svou rekonstrukcí měla navrátit do původní, historizující podoby. Dle dochovaných dokumentů je zjevné, že na objektu byla okna s obloukovým zaklenutím. V našem případě se jedná o zhotovení nových dveřních okenních prvků, které mají obloukové nadpraží. Na fasádě jsou zvýrazněny nad okny a dveřmi oblouky pomocí šambrán. Ty jsou zhotoveny z pohledových keramických lícových pásků TERCA Klinker, světle cihlové barvy. Důležitým prvkem je i vstupní portál. Návrh je zobrazen na obrázku č. 19. Vstup je zdoben pomocí bosážované šambrány zakončené dvěma římsami. Soklová část a ohraničující, vertikální pilíře jsou též bosážované. Modelové tvarování je řešeno pomocí polystyrenového systému různých tloušťek. Tyto zdobné prvky mají okrovou barvu.

Grafické ztvárnění celého objektu můžeme vidět na vizualizacích, které jsou vyobrazeny v samostatné příloze č. 10: Studie – Vizualizace hlavního objektu



Obrázek č. 19: Vizualizace hlavního vstupního portálu

Zdroj: vytvořeno autorem pomocí programu Google SketchUp (JŮZKO, 2015)

5.4.2 Komunikační plochy a drobná architektura

Nedílnou součástí navrhovaného areálu jsou i komunikační plochy a především drobná architektura pro volnočasové aktivity návštěvníků a ubytovaných. Tyto prvky jsou graficky řešeny v samostatných přílohách č. 11: Studie – Drobná architektura I.; č. 12: Studie - Drobná architektura II. a č. 13: Studie – Komunikace povrchy

Drobná architektura

Zahradní domek:

Jedná se o zděnou novostavbu nacházející se v terasovité severní části areálu. Stavba je určena výhradně jen pro obyvatele objektu, z tohoto důvodu je tato část funkčně oddělena oplocením od prostoru určeného návštěvníkům. Objekt plní funkci letní kuchyně.

Půdorysně je objekt obdélného profilu o rozměrech 6x4m. Domek je orientovaný svou delší stěnou západním směrem, s výhledem na údolí řeky Vltavy. Dispozičně se objekt skládá ze třech místností. Největší prostor je určen pro letní kuchyni, jejíž součástí je krb. Hlavní vstup do tohoto prostoru je ze západní strany. Z této místnosti vedou dále dveře na toaletu. Třetí místnost je samostatná se vstupem z jižní strany. Místnost plní funkci skladu zahradního nářadí.

Objekt je založen na základových pasech z monolitického betonu C25/30 XC1, se založením do nezámrzné hloubky. Nosná obvodová konstrukce je z cihelného zdiva

tl. 200mm, vnitřní příčka je z cihelného zdiva tl. 100mm. Objekt je zastřešen předsazenou plochou střechou. Nosná konstrukce střechy je z dřevěných trámů o rozměrech 120/160mm, zakrytými pomocí desek OSB tl. 30mm. Na OSB deskách leží na sucho uložená asfaltová lepenka IPA A400H. Finální vrstva je z asfaltových šindelových pásů tmavé barvy. Hlavní vstup do zahradního domku je šířky 3m. Tento prostor je zakryt posuvnými dvoukřídlými dveřmi. Součástí stavby je i zděný krb a k němu náležící komín vedený po západní stěně objektu.



Obrázek č. 20: Vizualizace zahradního domku, jihozápadní pohled

Zdroj: vytvořeno autorem pomocí programu Google SketchUp (JŮZKO, 2015)

Garáž:

V současnosti se v jižní části řešeného území nachází garáže, ty však vykazují značné konstrukční vady a je nutné tuto stavbu zdemolovat. Na jejich místě bude vystavena nová zděná novostavba. Půdorysně i objemově bude kopírovat původní stavbu.

Objekt je založen na základových pasech z monolitického betonu C25/30 XC1, se založením do nezámrzné hloubky. Nosná obvodová konstrukce je z betonových dílců typu ztracené bednění od firmy Best, o tloušťce zdi 300mm. Vnitřní prostor je rozdělen na dvě části. Prvním jsou samostatná garážová stání pro 3 automobily. Tou druhou místností je skladové zázemí pro správu areálu. Vnitřní dělící příčka je též z dílců použitých u obvodu. Stropní konstrukce je z trámečků, betonových vložek a vrstvy betonové mazaniny o mocnosti konstrukce 250mm. Na tuto vrstvu jsou zhotoveny hydroizolační vrstvy z modifikovaných živičných pásů. Na těchto pásech je uložena drenážní vrstva tvořena nopovými rohožemi typu Optigreen typ FKD 60BO. Finální vrstvu je možno zhotovit ve dvou variantách. První je střecha zakrytá drobným kačírkem o frakci 32-64mm. Tou druhou je pak extenzivní ozelenění.



Obrázek č. 21: Vizualizace garáže, západní pohled

Zdroj: vytvořeno autorem pomocí programu Google SketchUp (JŮZKO, 2015)

Altánová vyhlídka:

Jedná se o jednoduchou dřevěnou novostavbu nacházející se ve svahu řešeného areálu. Stavba je určena k odpočinku návštěvníků procházejících naučnou stezku a zároveň slouží jako vyhlídkové místo s výhledem na údolí řeky Vltavy. Rozhledový úhel je cca 125° a směřuje od jihozápadu k severozápadu, tzn. od zříceniny Baba, přes Suchdolské návrší až k přírodní rezervaci Podhoří a přírodní památce Sedlecké skály.

Půdorysný tvar je obdélný s esovitě zakřiveným jihozápadním rohem. Jeho otevřená část je orientována západním a jižním směrem. Ze severní strany je altán zakryt dřevěným roštem, z východní strany navazuje na opěrnou zídku.

Konstrukčně je altán tvořen masivními dřevěnými sloupky 160/160mm. Podlaha je z větší části tvořena vlniční komunikací ze žulových odseků okrové barvy, která plynule navazuje na předsazenou dřevěnou terasu. Tato terasa je uložena na roštu tvořeného trámy 120/160mm. Založení tohoto prvku je do železobetonových monolitických patek z betonu C20/25 XC1, se založením do nezámrazné hloubky. Celá tato stavba je zakryta trámovou střechou. Jsou použity trámy o rozměrech 120/160mm, zakrytými pomocí desek OSB tl. 20mm. Na OSB deskách leží na sucho uložená asfaltová lepenka IPA A400H. Finální vrstva je z asfaltových šindelových pásů tmavé barvy. Estetickým architektonickým prvkem jsou dva prosvětlovací skleněné otvory ve střeše.



Obrázek č. 22: Vizualizace altánové vyhlídky, jihozápadní pohled

Zdroj: vytvořeno autorem pomocí programu Google SketchUp (JŮZKO, 2015)

Pergola:

Jedná se o jednoduchou dřevěnou stavbu nacházející se na hranici pozemku 1415 u ulice V Podhoří. Stavba je určena k odpočinku a relaxaci návštěvníků.

Půdorysný tvar je obdélný o rozměrech 5x2m. Z východní strany navazuje pergola na opěrnou zídku u parkoviště.

Konstrukčně je altán tvořen masivní dřevěnou kostrou ve tvaru T, tato kostra je z trámů o rozměrech 160/160mm. Svislé trámy jsou ukotveny tak, aby se dřevo bezprostředně nedotýkalo země. Založení je do ocelových či pozinkovaných konzol vytažených z železobetonových monolitických patek. Patky jsou z betonu C20/25 XC1, se založením do nezámrzné hloubky. Konstrukce je opláštěná dřevěným roštem.



Obrázek č. 23: Vizualizace pergoly, jihozápadní pohled

Zdroj: vytvořeno autorem pomocí programu Google SketchUp (JŮZKO, 2015)

Kašna:

Pro oživení volné plochy v průčelí hlavního objektu, je zhotoven vodní prvek, který má plnit především estetickou a relaxační funkci. Tento prvek je zároveň spojen s historickou funkcí využívání vody v provozu lihovaru.

Kašna se nachází v prostoru současné vodní nádrže, před vstupem do hlavního objektu. Jelikož se jedná o rozlehlou nádrž, je nutné nejprve částečně zasypat tento prvek. Ve zbylé části bude zhotovena moderní kašna.

Kašna jako celek bude tvořena dvěma oddělenými prvky. První se skládá ze samotné kašny včetně její technologie. Druhou částí je pak odpočinkový prvek určený pro posezení. Půdorysně bude mít tvar zploštělého oblouku. Prostředkem tohoto prvku bude procházet pěší cesta, která rozdělí segment na dvě zmiňované části.

Oba prvky jsou založeny na základovém pasu z monolitického betonu C25/30 XC1, se založením do hloubky 1,5m. Na základovém pasu jsou zhotoveny z lomového kamene nízké zídky o výšce 800mm a šířce 400 mm. Tyto zídky svou hmotou vytvoří samotnou disproporci kašny. Jako nejvhodnější stavební prvek je použita žula, která má žlutavý odstín. Kámen je vzájemně pospojována betonem vyšší pevnosti nejlépe C30/37 XC1. Konstrukce, které budou pod vodou jsou opatřeny hydroizolačními stěrkami a chemickými nátěry proti vlhkosti.

Technologie kašny se nachází v prostoru pod zatravněnou plochou. Skládá se z plastové jímky, ve které je čerpadlová soustava. Provoz je zajištěn pomocí cirkulačního oběhu vody. Z kamenné stěny kašny jsou vyvedeny tři zploštělé chrliče.



Obrázek č. 24: Vizualizace kašny, jihozápadní pohled

Zdroj: vytvořeno autorem pomocí programu Google SketchUp (JÚZKO, 2015)

Oplocení:

Celý areál je oplocen pomocí 3 typů oplocení, která na sebe plně navazují.

Prvním je typ, který můžeme vidět v jižní vstupní části. Jedná se o původní historické oplocení, které je tvořeno cihelnou zděnou podezdívkou s mohutnými sloupy po osové vzdálenosti cca 3m. Výplň mezi sloupy je z pozinkovaného pletiva.

Druhým typem je oplocení, které je vedeno po celé západní části areálu. Jedná se o pozinkované nízké oplocení se svislými příčlemi. Toto oplocení slouží zároveň jako zábradlí u vyhlídkových teras.

Posledním druhem je oplocení podél celé vinice. Toto oplocení je navrženo z rámu z ocelového čtvercového profilu vyplněného betonářskou kari sítí s oky 100x100mm. Pole budou upevněna na ocelové sloupky z trubek kruhového průřezu. Osová vzdálenost sloupků je 3m a výška 2m. Sloupky budou kotveny do železobetonových monolitických patek z betonu C20/25 XC1. Mezi patkami je betonová podezdívka z prefabrikovaných dílců, která vystupuje 100mm nad terén. Ocelové prvky budou opatřeny žárovým zinkováním. Jako inspirací je oplocení, které můžeme vidět na obrázku č. 25. Tento druh oplocení používá Botanická zahrada v Troji.



Obrázek č. 25: Názorná fotografie oplocení, které bude podél vinice

Zdroj: vlastní zdroj, pořiz. 16. 2. 2015 (JÚZKO, 2015)

Komunikační plochy

Jednotlivé komunikační plochy jsou dispozičně voleny tak, aby se vyhnuly jednotvárným velkým plochám. Zároveň jsou vzájemně propojeny. Druhy povrchů jsou voleny tak, aby plně ladily s historizující stavbou a především s okolní přírodou.

Dispoziční rozmístění jednotlivých ploch je řešeno v samostatné příloze č. 13: Studie – Komunikace povrchy

Všechny návrhové podkladní konstrukce musí splňovat požadavkům platných norem a to zejména ČSN 736131 Stavba vozovek - Dlažby a dílce či ČSN 736126 Stavba vozovek - Nestmelené vrstvy

Pojezdové plochy

Jedná se o plochy, do kterých spadá hlavní komunikace, parkoviště a odstavné plochy v celém areálu. Tyto povrchy jsou dimenzovány pro provoz automobilů do hmotnosti 6 tun.

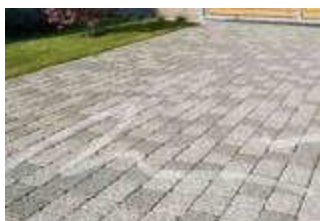
Povrch vozovky je z betonové dlažby Rustiko od firmy Brož s.r.o. Barevnost dlažby je kombinace barev bianco 70% a nero 30%. Důvodem pro zvolení této dlažby je její elegantní zpracování, které navozuje dojem historizujícího prostranství, které je pevně spojené s přírodou.

V prostoru parkoviště budou pod vozovkou zhotoveny odlučovače ropných látek.

Konstrukce je tvořena vrstvami:

Dlažba Rustiko	60mm
Pískové lože fr. 4-8mm	40mm
Drcené kamenivo fr. 8-16	100mm
Drcené kamenivo fr. 16-32	150mm
Drcené kamenivo fr. 32-63	250mm
Štěrkopísek	100mm

Zhutněné podloží



Obrázek č. 26: Schéma venkovní pojezdové betonové dlažby

Zdroj: (BROŽ, 2015a) graficky upraveno autorem v programu GIMP

Cesta ve vinici

Jedná se o hlavní páteřní cestu určenou pro provoz vinice. Jelikož se jedná o cestu vedoucí ve strmém svahu, bude provoz určen pouze pro malá auta či zahradní traktory, které mají hmotnost včetně nákladu do 3,5 tuny.

Tato cesta je zasazena do svažitého terénu. Vzhledem k tomu je optimální trasa vedena podle reliéfu terénu a jeho vrstevnic. Cesta bude začínat v severní části pozemku v úrovni terasy, která spojuje 2NP. Odtud se bude táhnout jihovýchodním směrem až k hranici pozemku. V této části je převýšení od nástupní terasy okolo 10m a svažitost cesty cca 15%. Od této části vede cesta souběžně s jižní hranicí pozemku až na výškovou kótu cca 35m od nástupní terasy. Svažitost této části je značná, okolo 28%. Z této části je cesta narovnána do jedné výškové úrovně a je vedena východním směrem. Cesta je ukončena u severní hranice pozemku. Lomové body jsou rozšířeny tak, aby se v nich dala vytočit technika, která bude obsluhovat vinohrad.

Povrch konstrukce se skládá ze štípaných žulových odseků frakce 63-125mm dlážděných natěsno. Barevnost dlažby je nažloutlá až žlutohnědá. Jako nejvhodnější typ je středně až hrubě zrnitá žula Dolnobřezinecká z lomu „Horka“ od společnosti Granit Lipnice s.r.o.

Konstrukce je tvořena vrstvami:

Žulové odseky	120mm
Pískové lože fr. 4-8mm	30mm
Drcené kamenivo fr. 8-16	100mm
Drcené kamenivo fr. 16-32	100mm
Drcené kamenivo fr. 32-63	250mm
Štěrkopísek	100mm



Obrázek č. 27: Schéma žulové dlažby určené pro cestu ve vinici

Zdroj: (ALTERSTUDIO, 2014) graficky upraveno autorem v programu GIMP

Chodník z dlažby

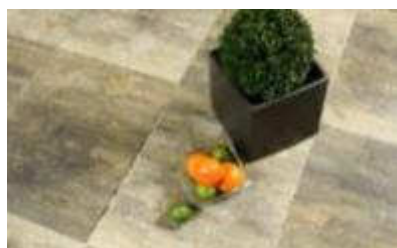
Jedná se o plochy chodníků nacházející se v západní části řešeného areálu. Tyto komunikace jsou dimenzovány pouze jako pochůzí plochy určené návštěvníkům

Povrch chodníku je z betonové dlažby Altezo In od firmy Best a.s. Jde o velkoformátovou reliéfní dlažbu s žulovou strukturou, barevnost je označena jako colormix arabica - pískovo černohnědá barva.

Konstrukce je tvořena vrstvami:

Dlažba Altezo In	60mm
Pískové lože fr. 4-8mm	50mm
Drcené kamenivo fr. 8-16	200mm

Zhutněné podloží



Obrázek č. 28: Schéma betonové dlažby určené na povrch chodníků

Zdroj: (BEST, 2015) graficky upraveno autorem v programu GIMP

Chodník z pražců

Jedná se o doplňkovou komunikaci širokou 1,2m nacházející se v severní terasovité části. Tato komunikace je dimenzována pouze jako pochůzí plocha.

Povrch je z betonových dílců Pražec - deska 120 od firmy Brož s.r.o. Tyto prvky mají navodit atmosféru přírodní cesty. Jedná se o strukturovaný, patinovaný betonový prvek, který navozuje dojem dubových pražců. Důvodem pro zvolení tohoto řešení je zejména jejich vysoká pevnost, mrazuvzdornost, odolnost vůči působení vody a chemickým rozmrazovacím látkám a v neposlední řadě jejich trvanlivost.

Konstrukce je tvořena vrstvami:

Pražec deska 120 50mm

Pískové lože fr. 4-8mm 30mm

Drcené kamenivo fr. 8-16 150mm

Zhutněné podloží

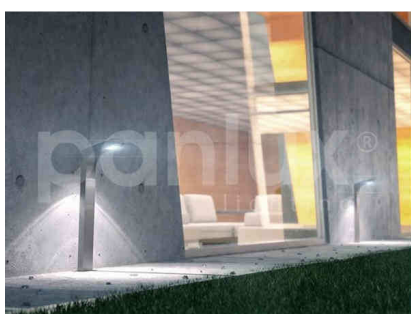


Obrázek č. 29: Schematické vyobrazení betonových pražců

Zdroj: (BROŽ, 2015b) graficky upraveno autorem v programu GIMP

Venkovní osvětlení

Hlavní příjezdové trasy jsou osvětleny zahradními svítidly. Vzhledem ke koncepčnímu řešení stavby a celkového areálu navrhuji hranaté sloupky s převisem. Tyto sloupky mají půdorysné rozměry 120x210mm a výšku 600mm. Osvětlení je řešeno za pomoci LED technologie. Jako vzorový produkt může být svítidlo OLBIA LED od firmy Panlux lighting.



Obrázek č. 30: Venkovní osvětlení příjezdových cest

Zdroj: (PANLUX, 2015a) graficky upraveno autorem v programu GIMP

Cestičky, chodníčky a pěšiny jsou osvětleny zahradními svítidly. Navrhuji hranaté přízemní sloupky. Tyto sloupky mají půdorysné rozměry 100x100mm a výšku 360mm. Osvětlení je řešeno za pomoci LED technologie. Jako vzorový produkt může být svítidlo GRAND LED 36 od firmy Panlux lighting.



Obrázek č. 31: Venkovní osvětlení chodníků a cest

Zdroj: (PANLUX, 2015b) graficky upraveno autorem v programu GIMP

Vlastní objekt je z exteriéru nasvětlen moderními nástěnnými LED svítidly z litého hliníku se zajímavým světelným efektem. Tento druh osvětlení je vhodný pro osvětlení vchodů a obchodních cest. Světlo z tohoto produktu nám dokonale nasvětlí nejen přístup, ale i část fasády což má za následek celkové zvýraznění celého objektu. Jako vzorový produkt může být svítidlo EFECTO LED od firmy Panlux lighting.



Obrázek č. 32: Venkovní osvětlení hlavního objektu

Zdroj: (PANLUX, 2015c) graficky upraveno autorem v programu GIMP

5.4.3 Vinice

Historie pražských vinic

Začátky pěstování vína v Čechách nelze přesně datovat. V největší pravděpodobnosti to byli právě Římané, kteří vlivem vojenských tažení k nám přinesli víno. První písemná zmínka o vytvoření vinice v Čechách je datována z roku 1057 v oblasti Mělníka. Na Moravě se dochovala darovací listina klášteru benediktinů v Třebíči z roku 1101, která se právě zmiňuje o vinohradnictví v této oblasti. Ve středověku se o vinohradnictví starali především v kláštorech (KRAUS, 2012).

V Praze se vinařství začalo rozšiřovat někdy za dob přemyslovců, zejména pak za vlády Václava II a Přemysla Otakara II. V této době byly pražské kláštery největšími vlastníky půdy kolem Prahy. Církev se tak stala průkopníkem Pražského vinařství (LAŠŤOVKOVÁ, 2001).

Největší rozkvět vinařství u nás však můžeme datovat do dob vlády Karla IV. Tento panovník dovezl z Francie a Itálie do Čech několik odrůd vinné révy. Jeho záměrem bylo vytvořit viniční podnikání ve velkém měřítku. V roce 1358 vydal císař Karel IV. nařízení o zakládání vinic v okruhu tří mil okolo Prahy. Docílil tak k enormnímu zájmu o vinařství. Tento fenomén se dotkl nejen pražského vinařství, ale i známých oblastí v Čechách a na Moravě. Za dob Karla IV bylo v Praze vybudováno nejvíce ploch s vinnou révou (SEDLO, 1994).

Praha měla pro pěstování vinné révy dobré podmínky. Vltava a další menší toky jako např. Botič přitékající z jihu, Brusnice protékající pod Hradčanami a Malou Stranou či Šárecký potok na severu Prahy, byly dobrými přírodními regulátory vlhkosti a klimatu. Tyto fakta společně s orientací vinic především na jižní svahy měla za důsledek vyšší a kvalitnější úrodu hroznů.

O správu pražských vinic se staral perkmistr a purkmistrovští úředníci. Byl to velmi přísný úřad, který dbal na dodržování hospodářských pravidel vinařství. Dohlížel zejména na kompletní chod vinic, jejich zakládání, spolupráce při zhotovování smluv ohledně pronajímání pozemků za účelem vzniku vinic. Z této doby se dochovaly viniční knihy, do kterých se zapisovaly majetkové změny a převody vinic. Tyto historické písemné artefakty jsou nenahraditelným zdrojem zpráv o vinicích. Lze je dohledat v archivu hlavního města Prahy (LAŠŤOVKOVÁ, 2001).

Rozkvět vinařství byl náhle přerušen vlivem husitských válek. Vinice ležely dlouhá léta ladem a zpustly. Po husitských válkách, v období kolem poloviny 15. století byly církevní pozemky zkonfiskovány a rozprodány. V této době se začaly vinice rychle obnovovat a nastal tak jejich další rozvoj. Praha svou polohou má specifické mikroklimatické prostředí, které je ideální pro pěstování vinné révy (LAŠŤOVKOVÁ, 2001).

Největší katastrofou pro pražské vinice byla třicetiletá válka, která zaznamenala počátek jejich konce. Konečný zánik pražského vinařství přineslo v roce 1757

obléhání Prahy. Tento stav se pak do roku 1830 trochu zlepšil. V Praze však zůstaly zachovány pouze dvě viniční oblasti, a to v Troji a Gröbovka. Tento stav znovu obnovy byl zastaven dobou průmyslové revoluce a s ním spojená urbanizace měst. Vlivem konkurence zahraničních vín a rozvojem lihovarů začalo celkově vinařství postupně upadat. V roce 1890 se objevil na Moravě révokaz a vzápětí na to houbové choroby, které měly fatální důsledky na vinařské hospodářství (SEDLO, 1994).

Tento stav se podařilo zlepšit až v polovině 20. století. Průmyslovými chemickými postřiky se úplně zlikvidovaly houbové choroby. Od této doby nastává opětovný rozmach. V současnosti jsou poměry pro pěstování vinné révy a pro výrobu a prodej legislativně obsaženy v zákoně č. 256/2011 Sb.(KRAUS, 2012).

K samotným vinicím neodmyslitelně patří i stavby sloužící nejen pro vlastní provoz vinice jakým byly lisy, sklepy atp., ale i malá hospodářská stavení. Většina pražských vinohradů byla vysazována na kopcovitých svazích, tudíž je bylo zapotřebí zpevnit pomocí opěrných a oddělovacích zdí. Vlivem rozvoje vinařství se u každého vinohradu začaly stavět viniční usedlosti. Každá usedlost společně s vinicí byla nějak pojmenována. Názvy byly odvozeny buď podle příjmení majitelů, či podle polohy, atp. Z výše popsaných negativních událostí se do současnosti podařilo dochovat jen velice málo viničních usedlostí.

Největší vinice v Praze

Salabka v Troji	rozloha:	4,5ha
Vinice sv. Kláry v Troji	rozloha:	3,5ha
Máchalka ve Vysočanech	rozloha:	1,9ha
Gröbovka na Vinohradech	rozloha:	1,6ha
Arcibiskupská v Modřanech	rozloha:	1,1ha
Svatováclavská na Pražském hradě	rozloha:	0,7ha



Obrázek č. 33: Mapa současných vinic v Praze

Zdroj: (KATASTRY, 2006) graficky upraveno autorem v programu GIMP

Navrhovaná vinice v Podhoří

Navrhovaný vinohrad spadá do vinařské oblasti Čechy a podoblasti Mělnické.

Díky skalám, které se nacházejí v celé této lokalitě, se jedná o poměrně teplé prostředí. Skály jsou v letním období ohřívány sluncem a následně díky svažitosti terénu se vzduch proudící od řeky ohřívá a stoupá východním směrem až na Bohnickou výšinu. Celá plocha území nad řekou je v této části, tímto efektem význačně oteplována. Takto proudící vzduch je zároveň vlhký od vodního výparu z řeky. Z tohoto důvodu byla v historii tato lokalita využívána pro pěstování vinné révy.

Současný stav pozemku číslo 1417 je ve zrušeném, neudržovaném stavu. Nachází se zde pouze náletový porost. Pozemek má rozlohu cca 0,9 ha. Parcela je v katastru nemovitostí zapsána jako neplodná půda a bez evidované BPEJ. Orientace svahu je směrem na jihozápad. Jedná se o poměrně svažité terén, kde svažitost v dolní části je proměnlivá přibližující se cca 40% což odpovídá 22°

Zkoumaná oblast je po geologické stránce velmi různorodá, střídají se zde vyvěřeliny spraše a břidlice. Na pozemku se jedná především o vrstvu nesourodé suťové půdy tvořenou směsí drobného kameniva a humózní vrstvy.

V první fázi je nutné nejprve vykácet stávající náletovou zeleň na svahu. Mezi objektem a pozemkem určeným pro vinici se nachází řada vzrostlých platanů javorolistých (*Platanus acerifolia*). U těchto stromů je nutné nejprve provést dendrologický průzkum, na základě kterého se určí stromy, které budou pokáceny, zbývající budou ponechány.

Z důvodu geologického složení je nutno vinici navrhnout tak, aby nedocházelo k erozi půdy. Jako nejvhodnějším protierozním opatřením je kombinace agrotechnických a biotechnických opatření. Agrotechnickým opatřením je způsob osetí vinohradu. V našem případě se jedná o založení vinohradu ve směru procházejících vrstevnic. Kvůli eliminaci sklonu jsou jednotlivé řady vinice terasovány. Terasování je ale prováděno tak, aby se přemísťovalo co nejmenší množství půdy. Dalším agrotechnickým opatřením je zatravnění pomocí pásů vedoucím mezi jednotlivými řadami. Dobrým příkladem vinohradu vysazovaného na strmém svahu může být Vinice sv. Kláry v Troji, která je vidět na obrázku č. 34.

Jako biotechnické opatření se jedná o soustavu svodových příkopů v kombinaci se záchytnými opěrnými zídkami a pěšinami. Celou vinicí prochází pojízdná páteřní cesta z žulových odseků. Cesta je ohraničena kamennými zídkami. Na tuto cestu navazují v místech vinohradu propojovací pěšiny s odstavnými vodorovnými plochami. Tyto plochy slouží při sklizni k prostorové meziskládce natrhané suroviny. Odtud jsou hromadně přepravovány k páteřní cestě a sváženy až na místo zpracování. U větších sklonů je vhodné svah opatřit přírodní protierozní geotextilií z kokosových vláken.



Obrázek č. 34: Názorný příklad vinohradu ve strmém svahu
Zdroj: vlastní zdroj, pořiz. 17. 9. 2014 (JŮZKO, 2015)

Kamenitá půda je pro vinohradnictví nejvhodnější, poněvadž nám zvyšuje kyprost půdy. V našem případě je ale nejprve nutné částečně zúrodnit půdu. Po zhotovení protierozních opatření a komunikací je dovezena kvalitní ornice, která bude ukládána do vzniklých teras prozatím jako mezideponie.

Samotné vysazování sazenic se provádí do předem vykopaných jamek o průměru 20cm. Pro kvalitní úrodnost musí být před samotnou výsadbou zemina důkladně promíchána se sušivým kamenitým podkladem. Hloubka dokonalého prokypření a následného vyhnojení je minimálně 40 cm. Právě z této vrstvy čerpá rostlina živiny potřebné ke svému vývoji.(FADER, 2002)

Vzdálenosti mezi jednotlivými řady je v rozmezí 80 – 100cm. Tato vzdálenost nám umožní průchodnost určenou k ošetření jednotlivých keřů vinné révy. Vzniklý prostor mezi jednotlivými řady je oset vhodným travnatým společenstvem. Sazenice vinné révy jsou v řadě vysazovány po cca 60 – 90 cm. Sazenice jsou voleny takové, které splňují požadavkům pro jejich pěstování.

Posledním důležitým faktorem při vysazování je zvolení jeho vedení. Druh vedení plně závisí na použité odrůdě. V našem případě je nejvhodnější použít vedení typu Vertiko s pomocnou svislou konstrukcí. Jedná se o celkem mladý způsob vedení, které je preferováno na většině pražských vinicích.

5.4.4 Biokoridor

Součástí studie nového využití je i řešení aktuálního územního systému ekologické stability. Přes zkoumaný pozemek parcelního čísla 1417, prochází nadregionální biokoridor N3/5 Lochovský profil - Podhoří.

Na základě studie zpracované v této diplomové práci je nutné vyřešit tento problém. Návrhovou studií vznikne uzavřený celek. Po obvodě pozemku 1417 bude probíhat oplocení. Tím pádem se území stává pro prvek ÚSESu neprůchodným.

Vzhledem k tomuto stavu je zapotřebí zpracovat návrh na přeložení popřípadě zdvojení předmětného biokoridoru, který bude plně respektovat stávající stav v území.

Hlavními podklady pro zpracování návrhu jsou:

- Územní plán sídelního útvaru hl. města Prahy
- Katastrální mapa řešeného území
- Mapa ÚSES hl. města Prahy. Výkres č. 19 - Územní systém ekologické stability
- Metodické postupy projektování lokálního ÚSES. MADĚRA, Petr a ZIMOVÁ, Eliška. 2005. „Metodické postupy projektování lokálního ÚSES – multimediální učebnice“

Vymezení území

Areál se nachází na území Přírodního parku Drahaň – Troja a spadá do ochranného pásma zvláště chráněných území přírodní rezervace Podhoří a přírodní památky Salabka. Přírodní památka Salabka je zároveň lokální biocentrum. Stávající nadregionální biokoridor je teplomilný doubravní biokoridor, se širokou škálou geocynologických typů (ROSENDORF, 2006).

V rámci této práce dojde k uzavření dotčeného území oplocením a pro větší živočišné druhy se tak stane neprůchodným. Z tohoto důvodu navrhuji zdvojení trasy biokoridoru podél východní hranice pozemku čísla 1417. Trasa přes areál bude zachována, a bude průchodná pouze pro hmyz a drobné obratlovce.

Návrhové řešení

Vzhledem k plánované neprůchodnosti terénu přes nově vznikající areál pro střední a větší savce navrhuji zdvojení trasy funkční části osy nadregionálního biokoridoru N3/5 Lochovský profil - Podhoří. Původní trasa vedoucího z nadregionálního biocentra N1/2 je odkloněna podél východní hranice nově řešeného oploceného areálu. V jižní části areálu se trasa napojuje na stávající nadregionální biokoridor N3/5.

Trasa vede v hustém náletovém porostu tvořeného stromy javor mléč (*Acer platanoides*) a osika obecná (*Populus tremula*) a společenstvem křovin ve kterém převažuje především hloh obecný (*Crataegus laevigata*) a trnovník akát (*Robinia pseudocacia*). Latinské názvy fauny jsou převzaty z knihy (MADĚRA, et al., 2005).

Nadregionální biokoridory mají vymezené prostorové rozměry. V našem případě řešíme minimální šířku osy nadregionálního biokoridoru procházející lesním porostem. Podle metodických pokynů pro projektování ÚSES v našem prostředí odpovídá šířce 40m. Délka navrhované trasy, měřené v ose je cca 220m. Návrhové řešení zdvojení trasy biokoridoru je graficky rozkresleno v samostatné příloze č. 14: Situace zdvojení trasy biokoridoru.

Zdvojený biokoridor je trasován přes parcely číslo 1398, 1399, 1422, 1423 k.ú. 730190 Troja

5.5 Výsledky práce

Výsledkem práce je komplexní analýza zkoumaného prostoru a zhotovení stavebně-historického a stavebně-technického průzkumu dle normovaných metodických postupů. Součástí je i studie řešící nové využití objektu a přilehlého nevyužívaného pozemku. Výsledky jsou řešeny ve vlastní textové části a v samostatných přílohách, které jsou nedílnou součástí této práce.

6 Diskuse

Průzkumy byly zpracovány na základě metodických postupů a pokynů pro architekty a stavební inženýry. Tyto metodické postupy, jsou popsány v rešeršní části. Obsahově a svou strukturou by neměly být měněny, jelikož se jedná o sjednocený celorepublikový systém. Stavebně-historické a stavebně technické průzkumy mají obecnou charakteristiku jak postupovat, tudíž jim nelze přiřadit přesný rozsah elaborátu. Rozsah závisí především na zvoleném objektu a prostoru. Jinou formu a rozsah bude mít drobná skalární architektura oproti rozsáhlým hradním a zámeckým celkům.

V případě této diplomové práce se díky proporcím stavby a především širokosáhlému využití jedná o ojedinělou stavbu. Při zpracování průzkumů jsem vycházel z běžných, standardizovaných postupů. Tudíž nelze tyto průzkumy a návrh srovnávat s podobnými příklady. Při návrhu sanačních technologií jsem vycházel z poznatků, které jsem měl možnost vypořádat ve své profesní praxi.

Studie je brána spíše jako vize a případné doporučení pro oživení jednak stavby a celého areálu, ale i především oživení lokality. Při zpracování návrhu vinice jsem se inspiroval právě vinicí sv. Kláry, která patří pod Botanickou zahradu. Jedná se především o systém hlavní cesty, na kterou navazují drobné obslužné spojnice a dále pak o způsob založení a vedení vinohradu. Co se týče návrhu objektu, tak jsem vycházel především z historického využití doplněného o prvky, které jsou součástí dnešní moderní doby. Vzniká tak zajímavá a koncepčně rozmanitá stavba určená nejen k účelům Botanické zahrady, ale především pro veřejnost. Ta zde nalezne jednak zajímavou expozici, ale i prostor pro kulturní a společenské akce.

Otázkou však zůstává, jak bude veřejnost reagovat na vytvoření takového prvku v lokalitě.

7 Závěr

Staré historické stavby patří ke kulturním hodnotám lidstva. Jednotlivé objekty, rozsáhlé areály, ale i jednoduché drobné skalární stavby často bývají pevně spjaty s okolní krajinou. Tvoří tak svou hmotou a především estetickým a architektonickým ztvárněním duch místa. Hrady, zámky, honosné vily, ale i velkolepé průmyslové objekty v nás odjakživa probouzí zvědavost a především zamyšlení. Mnohdy jsou právě tyto stavby brány jako kulturní a historické prvky krajinného rázu.

Důvodem pro zvolení tohoto tématu byl především zájem o historické stavby, které jsou pevně spjaty s okolní krajinou. Vybraný objekt bývalých vinných sklepů díky svým dispozicím, historickému využití a především době vzniku patří mezi zajímavé stavby. V současnosti by bylo vhodné tuto skvostnou stavbu revitalizovat tak, aby byla zachována jako odkaz pro budoucí generace. Botanická zahrada v současnosti nedisponuje finančními prostředky pro zhotovení tak potřebné revitalizace.

Nemůžeme jen tak plánovat nákladné rekonstrukce a revitalizace areálů, aniž bychom v prvotní fázi nezjistili něco o historii stavby a celé lokality, ve které se nachází. Právě z historických faktů může pochopit jednak použité stavební technologie, ale i další důležité návaznosti.

Proces stavebně-historického průzkumu je zhotoven na základě předepsaných metodických pokynů. Nejdůležitějším aktem tohoto průzkumu bylo vyhledávání a bádání v knihách, odborných člancích či historických fotografiích. Na základě toho vznikl ucelený popis informací o zkoumaném objektu. Každý architekt, památkář či krajinář může mít však jiný pohled na zkoumanou problematiku. Závisí také na dohledané literatuře. Obdobně tomu tak je i u stavebně-technického průzkumu. Návrh sanací jsem volil takový, aby byl finančně přijatelný a zároveň aby splňoval svou funkci.

Oba tyto průzkumy jsou bezesporu důležité elaboráty pro budoucí projekční práce. Ať už se jedná o rozpracování dalších projekčních stupňů navazujících na studii této diplomové práce či jiné návrhy architektů a stavebních inženýrů.

Studie byla zpracována na základě proběhlé konzultace s vedením Botanické zahrady, která má ideovou vizi o vytvoření nové vinice. Ve studii řeším komplexněji využití historického objektu, který je koncepčně propojen s přilehlým pozemkem. Z objektu tak vytvářím aktivní místo, které plní nejen funkci vzdělávací, ale především svým provozním charakterem se navrácí původnímu využití a to zpracování a skladování vína. Zároveň zde navrhuji restaurační zařízení a vinárnu, která v letním období díky blízké cyklostezce oživí místo. Svou vizi jsem zaměřil i na možnost ubytování jednak zaměstnanců Botanické zahrady, ale především o ubytování významných celosvětových návštěv z partnerských zahrad. Při návrhu vinice jsem se zaměřil na důležité dispoziční umístění cesty, jelikož je zde značné výškové převýšení. Podle vrstevnic byla zvolena nejvhodnější trasa pro komunikaci. Od ní se dále odvíjí další rozdělení vinice obslužnými cestičkami. Zároveň bylo důležité vyřešit problém týkající se procházením prvku ÚSES přes vymezený prostor pro vinici. Pro oživení celého areálu jsem navrhl různé volnočasové plochy a drobnou architekturu, které jsou vhodně propojené s vzdělávací expoziční trasou určenou návštěvníkům.

Práce mne obohatila o nové zkušenosti a především mi dala nový náhled na zkoumanou a popisovanou problematiku.

Diplomová práce bude po dokončení předložena Botanické zahradě hl.m. Prahy. Bude sloužit jako nezávazná studie pro možné budoucí využití objektu včetně vyřešení přilehlého, nevyužívaného pozemku.

8 Seznam literatury

BIEGEL, Richard. 2012. Přehled dějin českého umění architektura 19.století v Čechách. [Online] 25. 5 2012. [Citace: 6. 1 2015.] <http://duoppa.ff.cuni.cz/shared/files/prehled%20cz%20sylaby/46%20Architektura%2019.%20stoleti%20v%20Cechach.pdf>.

BLÁHA, Jiří, JESENSKÝ, Vít a MACEK, Petr. 2005. *Operativní průzkum a dokumentace historických staveb*. Praha : Národní památkový ústav, 2005. str. 114. ISBN 80-86516-18-0.

BONAPACE, Caterina a SESTINI, Valerio. 2003. Traditional Materials and Construction Technologies used in the Kathmandu Valley. [Online] 11 2003. [Citace: 20. 12 2014.] <http://www.barbara-brink.com/nepaltradbuildmat.pdf>.

BOTANICKÁ_ZAHRADA. 2014. Archivní dokumenty. Praha : Botanická zahrada hl.m. Prahy, 2014.

BRADLEY, Betsy Hunter. 1999. The works: the industrial architecture of the United States. [Online] 1999. [Citace: 3. 12 2014.] http://www.google.cz/books?hl=cs&lr=&id=OP5zSZ1mbkoC&oi=fnd&pg=PA1&dq=industrial+architecture&ots=IayQkLpCAP&sig=CkKNbPgornMwP9MS_vXqcfWXB1M&redir_esc=y#v=onepage&q=industrial%20architecture&f=true. ISBN 0-19-509000-4.

COLLINS, Harper. 1979. Collins English Dictionary - Complete & Unabridged 10th Edition. [Online] William Collins Sons & Co. Ltd., 1979. [Citace: 15. 12 2014.] <http://dictionary.reference.com/browse/history>.

DRÁPAL, Martin. 2001. Dějiny stavitelství. [Online] 2001. [Citace: 6. 1 2015.] <http://drapal.martin.sweb.cz/test3.htm>.

DRDÁCKÝ, Tomáš, MALÝ, František a DOUBEK, Otakar. 2009. *Trojské pohledy 1898-1945*. Nadace Quido Schwanka – Troja. Praha : Městská část Praha-Troja, 2009. str. 34. Sv. první.

FADER, Werner. 2002. *Wein im Garten*. Bratislava : Vydavateľstvo Príroda, 2002. str. 95. ISBN 80-07-00937-X.

FÖHL, Axel. 2008. Saving the Industrial Past - The German Experience. [Online] 2008. [Citace: 28. 12 2014.] <http://vcpd.cvut.cz/prumyslove-dedictvi-industrial-heritage/>. ISBN 978-80-01-04067-6.

FRONK, Václav. 2010. *Dějepis 8 pro základní školy a víceletá gymnázia*. Praha : Fraus, 2010. ISBN 978-80-7238-561-4..

GEORGOULIAS, Andreas. 2009. Urban Simulation Technologies And The High Line . [Online] 18. 12 2009. [Citace: 29. 12 2014.] <http://research.gsd.harvard.edu/zofnass/files/2013/05/efarley-urban-simulation.pdf>.

GIRSA, Václav, HOLEČEK, Josef a JERIE, Pavel. 2004. *Předprojektová příprava a projektová dokumentace v procesu péče o stavební památky*. Praha : Národní památkový ústav, 2004. str. 108. ISBN 80-86234-36-3.

GREGORY, Derek, JOHNSTON, Ron a PRATT, Geraldine. 2009. The dictionary of human geography. [Online] This 5th edition first published 2009, 2009. [Citace: 6. 1 2015.] <http://www.univpgri-palembang.ac.id/perpus-fkip/Perpustakaan/Geography/Kamus%20Geografi/Kamus%20Geografi%20Manusia.pdf>. ISBN 978-1-4051-3288-6.

HAMMOND, Robert a DAVID, Joshua. 2012. HIGH LINE The Inside Story of New York Citys Park in the Sky. [Online] 3. 5 2012. [Citace: 29. 12 2014.] <https://www.planning.org/china/presentations/2012/pdf/fisher.pdf>.

HOLEČEK, Josef a GIRSA, Václav. 2008. *Projektování obnovy stavebních památek*. Praha : Národní památkový ústav, 2008. str. 114. ISBN 978-80-87104-34-7.

JAKUBEC, Ivan a JINDRA, Zdeněk. 2005. *Dějiny hospodářství českých zemí od počátku industrializace do konce habsburské monarchie*. Praha : Karolinum, 2005. str. 437. ISBN 80-246-1035-3.

- JANDÁČEK, Václav. 2014.** Památkové stavby a metoda památkové péče, autorizovaný inženýr a technik. *Časopis Stavebnictví*. EXPO DATA spol. s r.o, 2014, 10/2014.
- JUST, Tomáš. 1996.** *Trojská kotlina - příroda a památky*. Praha : Český svaz ochránců přírody, 1996. str. 80. ISBN 80-238-1785-X.
- KAŠIČKA, František. 2002.** *Stavebně historický průzkum*. Praha : ČVUT, 2002. str. 122. ISBN 80-01-02498-9.
- KRAUS, Vilém. 2012.** *Pěstujeme révu vinnou*. Praha : Grada publishing, a.s., 2012. str. 112. ISBN 978-80-247-3465-1.
- KŘÍŽ, Milan. 1997.** *Obnova a rekonstrukce památek*. Brno : fakulta architektury VUT, 1997. str. 165. ISBN 80-214-0862-6.
- LAŠTOVKOVÁ, Barbora. 2001.** *Pražské usedlosti*. Praha : Nakladatelství Libri, s.r.o., 2001. str. 359. ISBN 80-7277-057-8.
- MACEK, Petr. 1997.** *Standardní nedestruktivní stavebně-historický průzkum*. Praha : Státní ústav památkové péče v Praze, 1997. str. 31. ISBN 80-902305-3-9.
- MADĚRA, Petr a ZIMOVÁ, Eliška. 2005.** Metodické postupy projektování lokálního ÚSES. [Online] 8. 2 2005. [Citace: 1. 2 2015.] http://is.muni.cz/el/1423/jaro2009/HEN414/um/7510928/Metodicke_postupy_projektovani_lokalniho_USES.pdf.
- MERITXELL, Puig Jodar. 2008.** Commercialising Industrial Heritage Spaces. [Online] 2008. [Citace: 29. 12 2014.] <http://vcpd.cvut.cz/prumyslove-dedictvi-industrial-heritage/>. ISBN 978-80-01-04067-6.
- RIEGL, Alois. 2003.** *Moderní památková péče*. Praha : Národní památkový ústav, 2003. ISBN 80-86234-34-7.
- ROSENDORF, Pavel. 2006.** *Přírodní rezervace Podhoří*. Praha : Ekocentrum Křivates, Český svaz ochránců přírody, 2006. 01/34, ZO ČSOP Křivates.
- SEDLO, Jiří. 1994.** *Ekologické vinohradnictví*. Praha : Ministerstvo zemědělství České republiky, 1994. str. 185. ISBN 80-7084117-6.

SERAGELDU, Ismail, SCHLUGER, Ephim a MARTIN-BROWN, Joan. 2000. *Historic Cities and Sacred Sites*. Washington, D.C. : The International Bank for Reconstruction, 2000. str. 444. ISBN 0-8213-4904-X.

SCHARNOLZ, Lars. 2008. An Incubator for Vacant Factory Buildings. [Online] 2008. [Citace: 28. 12 2014.] <http://vcpd.cvut.cz/prumyslove-dedictvi-industrial-heritage/>. ISBN 978-80-01-04067-6.

SYROVÝ, Bohuslav. 1977. *Architektura svědectví dob*. Praha : Nakladatelství technické literatury, n.p., 1977. str. 456. ISBN 04-717-87.

ŠILHÁNKOVÁ, Vladimíra. 2007. *Suburbanizace - hrozba fungování (malých) měst*. Hradec Králové : Civitas per Populi, 2007. str. 234. ISBN 978-80-903813-3-9.

ŠKADRABA, Jiří. 2000. *Konstrukce historických staveb*. Praha : ČVUT, 2000. str. 192. ISBN 80-01-02071-1.

TEMPEL, Norbert. 2008. Hidden Treasures. [Online] 2008. [Citace: 30. 12 2014.] <http://vcpd.cvut.cz/prumyslove-dedictvi-industrial-heritage/>. ISBN 978-80-01-04067-6.

TOMAN, Prokop. 2010. *Pražská čtvrť Troja*. Praha : Nadace Quido Schwanka – Troja, 2010. str. 360. ISBN 978-80-254-7167-8.

VLČEK, Milan a BENEŠ, Petr. 2001. *Poruchy a rekonstrukce staveb*. Šlapanice : ERA group spol. s.r.o., 2001. str. 220. ISBN 80-86517-10-1.

VLČEK, Pavel. 2009. *Dějiny architektury (Neo)Klasicismus a 19 století*. Praha : ČVUT, 2009. str. 183. ISBN 978-80-01-04231-1.

VOLNÝ, Tomáš. 2013. Společenské a obchodní centrum vzniklo z opavského pivovaru. *Časopis stavebnictví*. EXPO DATA spol. s r.o, 2013, 11-12/2013, stránky 8-11.

9 Seznam internetových odkazů

ALTERSTUDIO, 2014. žulová dlažba. [Online]. [Citace: 30. 1. 2015.] dostupné z http://alterstudio.cz/?page_id=3528

ASB-PORTAL, 2013. Na nákupy do pivovaru. [Online]. [Citace: 19. 1. 2014.] dostupné z <http://www.asb-portal.cz/architektura/stavby-a-budovy/nakupni-centra-a-hotely/na-nakupy-do-pivovaru>

BEST, 2015. venkovní dlažba Altezo In. [Online]. [Citace: 30. 1. 2015.] dostupné z <http://www.best.info/produkty/dlazba-na-terasy/best-altezo-in/>

BROŽ, 2015a. venkovní dlažba Rustiko. [Online]. [Citace: 30. 1. 2015.] dostupné z <http://www.betonbroz.cz/produkty/chodniky-komunikace-a-schodiste/dlazba-skladebna/broz-rustiko/>

BROŽ, 2015b. venkovní betonové pražce. [Online]. [Citace: 30. 1. 2015.] dostupné z <http://www.betonbroz.cz/produkty/broz-tvar-dreva/prazec-deska/>

ČÚZK, 2015. Informace o pozemcích. [Online]. [Citace: 10. 1. 2015.] dostupné z <http://nahlizenidokn.cuzk.cz/>

GOOGLEMAPS, 2015. Lokalizace zájmového území současnost. [Online]. [Citace: 11. 2. 2015.] dostupné z <https://www.google.cz/maps/@50.1248046,14.4009719,1498m/data=!3m1!1e3>

KATASTRY, 2006. Informace o katastrálních územích. [Online]. [Citace: 20. 1. 2015.] dostupné z http://www.wmap.cz/opk/stromy/images/mapa_ku_w.jpg

KONTAMINACE, 2009. Lokalizace zájmového území 1953. [Online]. [Citace: 11. 2. 2015.] dostupné z <http://kontaminace.cenia.cz/>

MHMP, 2015. Lokalizace zájmového území 1938. [Online]. [Citace: 11. 2. 2015.] dostupné z <http://mpp.praha.eu/OrtofotoArchiv/>

OBYVATELSTVO, 2010-2013. Struktura obyvatel. [Online]. [Citace: 2. 3. 2015.] dostupné z <http://www.geoportala.cz/mapy-online#.VPQyoXyG-Sp>

OLDMAPS, 2001-2014a. Müllerova mapa Čech. [Online]. [Citace: 11. 2. 2015.] dostupné z

http://oldmaps.geolab.cz/map_viewer.pl?z_height=1230&lang=en&z_width=1200&z_newwin=0&map_root=mul&map_region=ce&map_list=c013

OLDMAPS, 2001-2014b. I vojenské mapování. [Online]. [Citace: 11. 2. 2015.] dostupné z

http://oldmaps.geolab.cz/map_viewer.pl?z_height=1230&lang=en&z_width=1200&z_newwin=0&map_root=1vm&map_region=ce&map_list=c107

OLDMAPS, 2001-2014c. II vojenské mapování. [Online]. [Citace: 11. 2. 2015.] dostupné z

http://oldmaps.geolab.cz/map_viewer.pl?z_height=1230&lang=en&z_width=1200&z_newwin=0&map_root=2vm&map_region=ce&map_list=O_8_II

OLDMAPS, 2001-2014d. III vojenské mapování. [Online]. [Citace: 11. 2. 2015.] dostupné z

http://oldmaps.geolab.cz/map_viewer.pl?z_height=1230&lang=en&z_width=1200&z_newwin=0&map_root=3vm&map_region=75&map_list=3953

PANLUX, 2015a. venkovní osvětlení Olbia Led. [Online]. [Citace: 30. 1. 2015.] dostupné z <http://shop.panlux.cz/cz/moderni/2165-olbia-led-zahradni-svitidlo-neutralni-8595216614902.html>

PANLUX, 2015b. venkovní osvětlení Grand Led. [Online]. [Citace: 30. 1. 2015.] dostupné z <http://shop.panlux.cz/cz/moderni/157-gard-led-36-zahradni-svitidlo-se-senzorem-8595216609441.html>

PANLUX, 2015c. venkovní osvětlení Efecto Led. [Online]. [Citace: 30. 1. 2015.] dostupné z <http://shop.panlux.cz/cz/moderni/88-efecto-led-venkovni-nastenne-svitidlo-studena-bila-8595216609328.html>

POČASÍ, 2014. meteostanice Praha – Ruzyně [Online]. [Citace: 2. 3. 2015.] dostupné z http://www.in-pocasi.cz/archiv/stanice.php?stanice=praha_ruzyne&historie_bar_mesic=3&historie_bar_rok=2014&typ=teplota

SEUTTER, 1757. Mapa Georg Matthaeus Seutter. [Online]. [Citace: 11. 2. 2015.] dostupné z <http://gasset.cz/userdata/knihy/praha.jpg>

STABILNÍ_KATASTR, 1842. Mapa stabilního katastru. [Online]. [Citace: 11. 2. 2015.] dostupné z http://archivnimapy.cuzk.cz/mapy/map.phtml?dg=co_rastr_1000k,MCR500_op,P_COCM_u&me=-958775.556739,-1282635.97206,-400169.80851,-872110.327503&language=cz&config=cio&resetsession=ALL

ÚZEMNÍ PLÁN, 1999. Plán využití ploch. [Online]. [Citace: 6. 2. 2015.] dostupné z <http://mpp.praha.eu/app/map/VykresyUP/>

ÚSES, 2015. Plán využití ploch. [Online]. [Citace: 1. 2. 2015.] dostupné z <http://mpp.praha.eu/app/map/VykresyUP/>

10 Seznam obrázků a tabulek

Seznam obrázků:

Obrázek č. 1: Grafické odlišení jednotlivých architektonických slohů doby výstavby.....	21
Obrázek č. 2: Příklad prolínání historické a moderní architektury.....	25
Obrázek č. 3: Přeměna staré nadzemní dráhy na veřejný park.....	26
Obrázek č. 4: Situační zakres řešeného areálu.....	28
Obrázek č. 5: Müllerova mapa Čech z roku 1720.....	29
Obrázek č. 6: Mapa Prahy z roku 1757 od George Matthaeuse Seuttera.....	30
Obrázek č. 7: I vojenské mapování z let 1764-1768 a 1780-1783.....	30
Obrázek č. 8: II vojenské mapování z let 1836-1852.....	31
Obrázek č. 9: Mapa stabilního katastru z roku 1842.....	32
Obrázek č. 10: III vojenské mapování Františko-josefínské z let 1877-1880.....	32
Obrázek č. 11: Letecké snímkování z roku 1938.....	33
Obrázek č. 12: Letecké snímkování z roku 1953.....	33
Obrázek č. 13: Ortofoto mapa současnosti.....	33
Obrázek č. 14: Mapa využití ploch.....	34
Obrázek č. 15: Dobový pohled z Podhoře z roku 1901.....	40
Obrázek č. 16: Kresba zachycující firmu pana Neumanna z období před II sv. válkou.....	42
Obrázek č. 17: Vizualizace aktuálního stavu západní strany objektu.....	47
Obrázek č. 18: Návrhová vizualizace objektu ze západní strany.....	54
Obrázek č. 19: Vizualizace hlavního vstupního portálu.....	58

Obrázek č. 20: Vizualizace zahradního domku, jihozápadní pohled.....	59
Obrázek č. 21: Vizualizace garáže, západní pohled.....	60
Obrázek č. 22: Vizualizace altánové vyhlídky, jihozápadní pohled.....	61
Obrázek č. 23: Vizualizace pergoly, jihozápadní pohled.....	61
Obrázek č. 24: Vizualizace kašny, jihozápadní pohled.....	62
Obrázek č. 25: Názorná fotografie oplocení, které bude podél vinice.....	63
Obrázek č. 26: Schéma venkovní pojezdové betonové dlažby.....	64
Obrázek č. 27: Schéma žulové dlažby určené pro cestu ve vinici	65
Obrázek č. 28: Schéma betonové dlažby určené na povrch chodníků.....	66
Obrázek č. 29: Schematické vyobrazení betonových pražců.....	67
Obrázek č. 30: Venkovní osvětlení příjezdových cest.....	67
Obrázek č. 31: Venkovní osvětlení chodníků a cest.....	68
Obrázek č. 32: Venkovní osvětlení hlavního objektu.....	68
Obrázek č. 33: Mapa současných vinic v Praze.....	71
Obrázek č. 34: Názorný příklad vinohradu ve strmém svahu.....	72

Seznam tabulek:

Tabulka č. 1: Výpis řešených parcel z katastru nemovitostí.....	28
---	----

11 Seznam příloh

Příloha 1: Situace na podkladě KM

Příloha 2: Fotografie historické

Příloha 3: Fotografie současnosti

Příloha 4: Stavebně-historický průzkum půdorysy I.

Příloha 5: Stavebně-historický průzkum půdorysy II.

Příloha 6: Stávající řezy

Příloha 7: Studie - situace

Příloha 8: Studie – Půdorysy I.

Příloha 9: Studie - Půdorysy II.

Příloha 10: Studie – Vizualizace hlavního objektu

Příloha 11: Studie – Drobná architektura I.

Příloha 12: Studie - Drobná architektura II.

Příloha 13: Studie – Komunikace povrchy

Příloha 14: Situace zdvojení trasy biokoridoru